

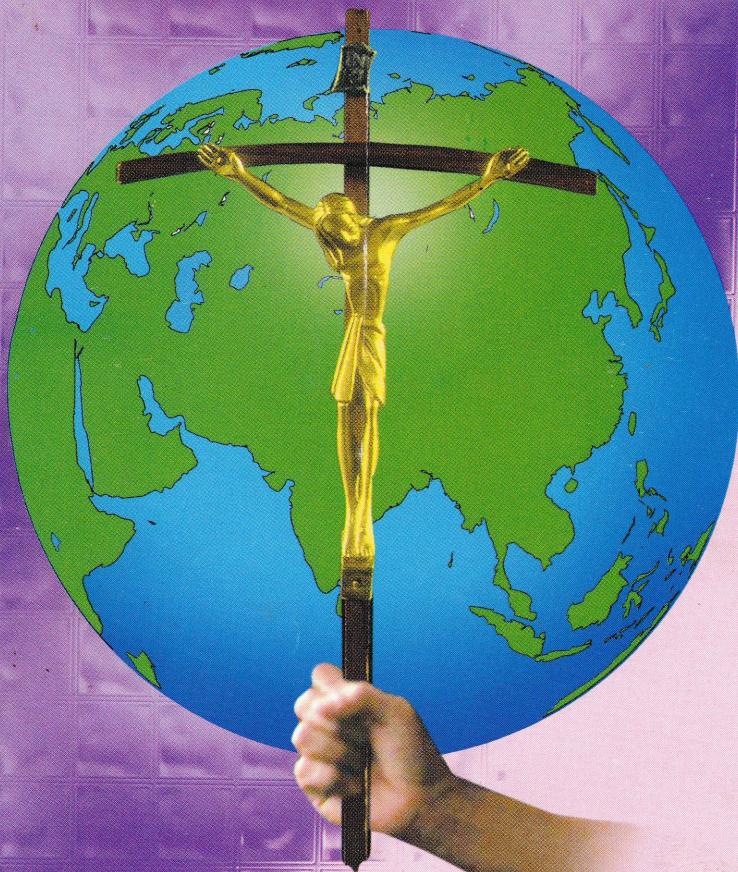
இறையியல் கோலங்கள்

வழங்கம் 17

பூன் 2004

வண்ணம் 2

கியேஹவே நந்தீசுய்து

இறையியல் கோலங்கள்

தமிழ் இறையியல் காலன்டு இதழ்

Irai Iyal Kolangal

Tamil Theological Quarterly

Vol : 17
No : 02
June : 2004

வடிவம் : 17
வண்ணம் : 02
மூன் : 2004

பிள்ளை செவீர்யார் குருத்துவக் கல்லூரி
கோயம்புந்துறை, யாழ்ப்பாடும்,
தினெங்கை

முசிரியர்:

அருள்திரு ச.வி.ப. மங்களராஜா

தூணை முசிரியர்கள்:

அருள்திரு ப.ஜோ. ஜெபரட்டனம்
அருள்திரு.பி. கிறிஸ்துநாயகம்

நிர்வாக குழு:

சகோ. பா.ஜோ. அ. பிறாயன்
சகோ. கு. லக்கோணஸ் பிகிறாடோ
சகோ. செ. பிரான்சிஸ் அசிகி
சகோ. பி.தே. யூட்தாஸ்
சகோ. யே. ஜெஸ்லி ஜெகானந்தன்
சகோ. எ. எட்வினாதன்

வெளியீடு:

புனித சுவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி
கொழும்புத்துறை, யாழ்ப்பாணம், இலங்கை

Editor:

Fr. S.V.B. Mangalarajah

Sub Editors:

Fr. P. J. Jebaratnam
Fr. P. Christunayagam

Administrative board:

Bro. B.J.A. Brian
Bro. S. Laconz Figurado
Bro. S. Francis Assisi
Bro. F.T. Judethas
Bro. J. Jesly Jehananthan
Bro. E. Edwinathan

Publication:

St. Francis Xavier's Seminary
Columbuthurai, Jaffna, Sri Lanka.
Tel.No. :021 - 2222482

பொருளாடக்கம்

1. ஆசிரியரிடமிருந்து....
2. மறைபரப்பாளர் புனித பிரான்சிஸ் சவேரியாரின்
மறை அறிவிப்பு முறை
அருட்சுகோதரன் எ. எட்வினாதன்
3. ஆசியாக்கண்டமும் நற்செய்தி அறிவிப்புப்பணியும்
அருட்சுகோதரன் நெவின்ஸ் யோகராஜ் பீரிஸ்
4. இலங்கையில் நற்செய்தி அறிவிப்புப்பணி
- ஒரு வரலாற்றுப் பாரிவை
திரு. த. இ. றங்கநாயகம்
5. பழைய ஏற்பாட்டில் இதைவார்த்தை அறிவிப்பு
அருட்சுகோதரன் ப. விமல் அ.மத!
6. பின்னவீனத்துவத்தில்
நற்செய்தி அறிவிப்பும் சவால்களும்
அருட்சுகோதரன் பி.தே. யூட்தாஸ்
7. இவ்விதமின் இறையியலாளர் - 15
அருட்சுகோதரன் மரியதாசன் குருஸ்
8. **Synopsis**
9. குறுக்கெழுத்துப் போட்டி

உச்சியிடம்பூந்து...

'இறையியல் கோலங்கள்' மறைப்பரப்பியல் பற்றிய கட்டுரைகள் அடங்கிய இரண்டாவது இதழை வெளியிடுகின்ற இந்த வேளையில் மறைப்பரப்புக்கு எதிரான சவால்கள் எமது நாட்டில் இன்னும் நந்தங்கியுள்ள ஒரு நிலையை சந்திக்கின்றோம். கட்டாய மதமாற்றத்துக் கெதிரான சட்டம் பாரானுமன்றில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு சட்டமாக்கப் படுவதற்காக முயற்சிகள் முழுமூச்சடன் நடந்தேறிக் கொண்டிருக்கின்றன.

இப்படியான ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இன்றைய மறைப்பாளர் களாகிய நாம் எவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டும்; இச்சவாலை எவ்வாறு எதிர் கொள்ளவேண்டும் என்பவற்றை இவ்விதமின் கட்டுரைகள் மறைமுகமாக கோழிட்டு காட்டுகின்றன.

இலங்கை வரலாற்றில் நாட்செய்தி அறிவிப்புப் பணி எதிர் கொண்ட பலதரப்பட்ட சவால்களுக்கு துணிச்சலோடு முகம் கொடுக்கு வேதசாட்சிகளான எழ்முன்னோரின் சாட்சீய வாழ்வு நன்றியோடு நினைவு கூரப்படவேண்டியதொன்று மட்டுமல்ல, துணிச்சலோடு பின்பற்றப்பட வேண்டியதுமாகும்.

வேதசாட்சி வாழ்வு அல்லது வேதசாட்சி மரணம் என்பன திருச்சபைச் சரித்திரத்தில் வாசீக்கின்ற அல்லது கற்கின்ற ஒரு விடய மன்றே இன்னும் பலர் கருத முற்படுகின்றார்கள். ஆனால் எமது விகவாசத்தை வாழ்வதற்காக, அதை பரப்புவதற்காக துன்புறுவது, சிறைவாசம் செல்வது, உயிரை அர்ப்பணிப்பது ஆகிய நிகழ்வுகள் இன்று எமது வாழ்விலும் நிகழ எழ்மை நாம் கையளிக்கின்ற ஒரு வாய்ப்பு எமக்கு தரப்படுகின்றது என்பதை மறுத்தலாகாது.

எனவே, சட்டங்களிலிருந்து எழ்மை எவ்வாறு காப்பாற்றிக் கொள்ளலாம் என்ற சீந்தனைக்கு முதலிடம் கொடுக்காமல், இப்படியான சட்டங்கள் அமலிலிருந்த காலங்களில் அவற்றுக்கு அடிப்படையிய மறுத்து சாட்சீயம் பகர்ந்து விகவாசவீத்துக்களான வேதசாட்சிகளை வாழ்வை இன்று எழ்மால் பின்பற்ற முடியுமா என்ற சீந்தனைக்கு முன்னுரையை கொடுப்போம்.

அருள்திரு. ப. நீரா. ஜெபரத்தூர்

மறைப்பரவர் புனித பிரான்சிஸ் சௌவீரியாரின் மறை அந்வீப்பு முறை

அருட்சகோ. எ. எட்வினாதன்

முன்னுரை

“உலகெங்கும் சென்று படைப்பிற்கெல்லாம் நற்செய்தியைப் பறைசாற்றுவங்கள்” என்ற கிறிஸ்தவின் கட்டளை அனைத்து தேசங்களின் எல்லைகளையும் ஊழுருவி ஆற்ற வேண்டிய பணியினை வரையறுக்கின்றது. இந்த வகையில் நற்செய்தியை மனிதகுலத்தின் அனைத்துக்கரப்பினருக்கும் சுமந்து செல்லுவதை மறையறிவிப்புப்பணியாகும். எல்லாத் தேசங்களிலும் நற்செய்தி அறிவிக்கப்பட்டது ரோஜா மலர்கள் பதித்த பாதைகளின் வழிகளினால். மாறாக, முட்கள் நிறைந்த பாதையின் வழி. இதை அறிய, வந்து போனவர்கள் பட்ட துண்பங்கள், சிந்திய இரத்தத்தாரிகள் அந்தியவற்றின் உதாரணத்தில், நாம் மறையறிவிப்பு பற்றி சிந்திக்கவேண்டியவர்களாய் உள்ளோம். அதுலால் மறை பரப்பு நாடுகளின் பாதுகாவலர் என அழைக்கப்படும் புனித பிரான்சிஸ் சௌவீரியாரின் மறையறிவிப்பு பணி, கையாண்ட வழிமுறைகள் பற்றி இங்கு நோக்குவது சிறந்தது.

புனித சௌவீரியாரின் பிறப்பும் அழைப்பும்

இயற்கை அழகு மிக்க ஸ்பெயின் நாட்டில் நவரா என்றும் மாகாணத்தில் சேவியர் என்னும் பெரிய அழகான மாளிகையில் தான் புனித சௌவீரியார் 1507ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 7ம் திங்கி அவனியில் அவதரித்தார். இவரது தந்தை ஜான்ட் ஜாஸ்ஸா, தாயார் டோனா மரியா இருவரும் புகழ் பெற்ற பிரபுக்கள் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள்.

இளமைப்பருவத்திலே, தந்தையை இழுந்த சௌவீரியார் அறிவுக்காரர்கள், பீடிப்பில் ஆர்வம், உலகியல் அறிவைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம், இறைபக்தி, இளமைத்துடிப்பில், நல்நடத்தை அங்கிய சிறந்த பண்புகளை அணிகலங்களாக கொண்டிருந்தார். உலகப் புகழ் பெற்ற பாரீஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் “மெய்மியல்” “இறையியல்” கற்று வல்லுனர் பட்டம் பெற்று, பேராசிரியாக பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றினார்.

இக்காலகட்டத்தில் புனித இஞ்ஞாசியார் சவேரியானார் பல்கலைக்கழகத்தில் சந்தித்து, உள்ளம் திறந்து அவருடன் உரையாடுகின்றார். பட்டம், பதமி, புகழ், பணம் இவற்றின் வெறுமையை உணர்த்தி உலகப் பிராந்த்கள், செல்வம் ஆகியவற்றின் மீது கொண்ட பேராசையினை வெறுக்க வேண்டும் என்ற இறையியல் கருத்துக்களை உணர்த்தினார். இளைஞரான சவேரியாரின் மணம் உலக இன்பங்களில் லயித்து நிற்பதைக் கண்டு “மனிதன் உலகில்லாம் ஆதாயமாக்கிவிகாண்டாலும் தன் ஆத்துமத்தை இழுந்து போனால் என்ன பயன்” என்று இஞ்ஞாசியார் அவரிடம் தொடர்ச்சியாக கூறி வந்தார்.

இஞ்ஞாசியாரின் கருத்துக்களை ஆழமாக சிந்தித்த சவேரியார் தான் துறவு வாழ்க்கை வராழ்வதன் மூலம் தன்னால் பலரை நல்லவர்களாகவும், ஒழுக்கம் நிறைந்த வாழ்க்கையை கடைப்பிடித்து இயேசுவை அவர்களுடைய வாழ்வில் உணர்ச்சியலாம் என்று திடமான மனத்துடன் துறவு வாழ்வை மேற்கொண்டார்.

பாரீஸ் நகரத்திலுள்ள சேர்ப்போன் பல்கலைக்கழகத்தில் ஸ்ராண்டுகள் சவேரியார் குருத்துவப்பயிற்சி பெற்று, 1537ம் ஆண்டு யூன் மாதம் 24ம் திகதி வெனிஸ் நகரில் குருவாக திருநிலைப்படிநுத்தப்பட்டார். இறைவனுக்கு தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்த சவேரியார் மோண்சவிஸ் என்னும் சிற்றாருக்குச் சென்று கடும் காற்று, வெயில், மழை, பனி, குளிர் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியிருக்கும் ஒரு குடிசையில் தங்கிக் கடும் தவம் செய்தார்.

இவ்வாறாக இறை அழைப்பைய் பெற்று தன்னை தயார்ப்படுத்திய சவேரியார் பணிக்களம் நோக்கி, நற்செய்தியின் தூதுவராக அனுப்பப்பட்டார். சவேரியார் உயிரோடு வாழ்ந்த காலத்தில் இறை விசு வாசத்தை எல்லா மக்களுக்கும் அளிக்க வேண்டுமென்ற அணையாத தாகத்தோடும், ஆர்வத்தோடும் மக்களை இறைவன்பால் ஸ்ரத்ததோடு இறைவனால் நற்செய்தி பணிக்கென தெரிந்துகிளாள் எப்பட்ட உன்னத கருவியாகவும் தீகழ்ந்தார். இவ்வாறான பணியார்வம் மிக்க சவேரியார் இயேசுவின் நற்செய்தியை சென்ற இடங்களில் எல்லாம் அறிவிக்க கையாண்ட வழி மறைக்களைப் பற்றி இங்கு ஆராய்வது சிறந்து.

இறை அழைப்பைப்
பெற்று தன்னை
தயார்ப் படுத்திய
சவேரியார்
பணிக்களம் நோக்கி,
நற்செய்தியின்
தூதுவராக
அனுப்பப்பட்டார்.

வாசமில்லா மலர்களைத் தேடிய பேராசீரியர்.....

வாசனைப் பொருள் தேடி வந்தவர்களோடு, மறைபரப்புப் பணிக்காக அனுப்பப்பட்டவர்தான் பாரிஸ் பல்கலைக்கழகப் பேராசீரியர் பிரான்சில் சவேரியார். ஆட்சியாளர்களாகிய போத்துக்கேயரிடையே பணி புரிந்து சலிப்புற்ற பேராசீரியர். வாசமில்லாத மலர்களாக இருந்த மேற்கிந்திய மலைத்திதாடர் பகுதி மீனவர்கள் மத்தியில் பணி செய்ய ஆறும்பித்தார். தன்னுடைய வாழ்வில் தான் அனுபவித்ததை அவர்களுக்கும் அறிவித்து அவர்கள் வாழ்வில் வசந்தத்தை மலர்ச்செய்தார்.

இளமைத் துடிப்பு மிக்க சவேரியார் 1542 அக்டோபர் மாதம் தமிழகத்தில் உள்ள மண்பாடு என்ற இடத்தை வந்ததைந்தார். இவ்வழூக்கு வடக்கேயும் சுமார் 30 கிராமங்களில் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் திருமூக்குப் பெற்ற பரவ இனத்தினர் இருந்தனர். இரண்டு தியாக்கோன்கள் மற்றும் ஒரு குஞ்சானவர் ஆக்கியோரின் துணையோடு, கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பணியாற்றியும், அப்பகுதியைச் சார்ந்த மக்களுக்கு தான் அனுபவித்ததை அறிவித்தும், அவர்களுக்கு திருமூக்கு கொடுத்தும் வந்தார்.

வாசமில்லா மலராய் வலம் வந்த பரவ இன மக்களை வாசமிக்க மலர்களாய் மாற்ற வந்த இந்த பேராசீரியர் பல வழிகளில் மக்களை தன்வயப்படுத்தினார். ஒரு கையில் சிலுவையையும் மற்றிறாகுகையில் சிறிய மணியையும் வைத்துக்கிளாண்டு வலம் வந்த பறங்கிய பேராசீரியரின் தோற்றமே பல்லரை இவர் பால் ஈர்ந்து வந்தது. ‘நற்சிசெய்தியை அறிவிப்பது என்மீது சுமத்தப்பட்ட கடமை’ எனக் கூறும் புனித பவுலஸ் பேரன்று இறையரச அறிவிப்புப் பணியிலே பல மேற்கூர்களைக் கண்டாலும் மனம் சோர்ந்து விடாமல் மனத்துணிவுடன் பணிபுரிந்து வந்தார்.

“ஓயிர் நாளில் ஒரு கிராமம் முழுவதும் சூனஸ்நானம் வழங்கியதும் உண்டு. சூன நீர் ஊற்றி, ஊற்றி தன் கை மரத்துப் போனதாகவும் செபங்களைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி தன் வாய் பேசுமுடியாமல் வறண்டு போனதாகவும் குறிப்பிடுகிறார்”. இதிலிருந்து இவர் நற்சிசெய்தி அறிவிப்பு பணியிலே ஆராவத்தோடு, அணையாத தாகத்தோடு உழைத்து, வாசமில்லா மலர்களாய் வாழ்ந்த மக்களை மனம் பரப்பும் மக்களாய் மாற்றியதைக் கண்டுணர்க்கடியதாக உள்ளது.

கிறைதிட்டத்தை அறிந்து செயற்படுதல்

பிரான்சில் சவேரியாரின் வாழ்வும், பணியும் தனது சொந்த நல்லன கருத்தில் கொள்ளாது, அழைத்தவரின் திட்டத்தை அறிந்து அதற்கேற்ப தன் பணியை முழு அப்பணிப்புடன், மந்தைகளிடையே விசுவாசத்தினைப் பாதுகாக்கும் நோக்கத்தினை கருத்தில் கொண்டு செயற்படுவதாக அமைந்தது.

பாப்பரசின் வேண்டுகோளுக்கு இனங்க சவேரியானா இந்தியாவிற்கு அனுப்ப முடிவு செய்த வேளையில், சவேரியார் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவே இல்லை. மிக இளமைத்துடிப்பு நிறைந்த, கல்வியறிவு படைத்த சவேரியார் மக்களிடம் எளிமையாகவும், கண்டிப்பு மிக்கவராகவும் வலம் வந்தார். இவ்வாறு இவர் மக்களிடம் நடமாடியதால், மக்களின் மனதறிந்தவராக மக்களிடையே பணியாற்றி வந்தார்.

கோவாவில் சவேரியார் தங்குவதற்கு தயார் செய்யப்பட்டிருந்த பெரிய பங்களாலை ஒதுக்கி விட்டு, மருத்துவமனையின் அருகில் ஒரு குடிசையை அமைத்து அதில் தங்கி இருந்து, மருத்துவமனையில் இருக்கும் தொழுநோயாளிகளை அறங்குத்தன் கவனிப்பது, அவர்கள் படும் வேதனைக்கு அறங்கு சொல்லி, அவர்களுக்காக இறைவனிடம் வேண்டுவது, சிறைக் கைத்திகளை அடிக்கடி சந்திப்பது போன்ற பணிகளில் ஈடுபட்டார்.

இவற்றியாடாக, கிறிஸ்துவின் பால் இவர் கொண்ட அளவு கடந்த அன்பு வெளிப்படுகிறது. பிறருக்கு அன்பு காட்டுதல் என்ற கிறிஸ்தவ கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில், எந்த அமைப்போ முன்வராத நிலையில், எங்கேயோ வளர்ந்து, அன்னிய நாட்டிலே கால்பதித்த ஒரு தனி மனிதனால் இத்தகைய பணிகளில் ஈடுபடமுடியுமானால், அவர் ‘நற்சிசயத்தின்’ மீது கொண்டிருந்த அணையாத தாகம் தான் அவருக்கு இந்த உந்து சக்தியை கொடுத்தது என்று கூறலாம்.

கிறிஸ்தவ அன்பின் அறமுத்தை வெளிக்காட்ட, தனக்குள்ளே ஒரு இறை அழைப்பினை உணர்ந்தவராக எதற்கும் அஞ்சாமல் மனத்துணவிடுன் தனக்கு என்ன தான் நேர்ந்தாலும் நீதிக்காக, உண்மைக்காக குரல் கொடுத்தார். யார் தவறு செய்தாலும் அதைக்கண்டித்தார். போத்துக்கேய மாவுமிகளின் விபச்சார வாழ்வையும், அவர்களோடு இணைந்த குருக்கள் சிலரின் ஒழுக்கமற்ற போக்கையும் துணிச்சலுடன் கண்டித்து தீர்க்கும் ஓர் உத்தம அறன்மீக வழிகாட்டியாகத் தீகழ்ந்தார்.

தொலை நோக்குடனான சீந்தனையும் செயற்பாடும்

பல இடங்களுக்கு சென்று, பல வழி மறைகளை கையாண்டு மறைபரப்பு பணியிலே ஈடுபட்ட சவேரியார் தொலைநோக்குடன் சீந்தித்து செயற்பட்டவராக காணப்படுகிறார். அவரது ஓவ்வொரு அசைவினிலும் சீந்தனைத்தெளிவும், தொலைநோக்கு இலட்சியமும், எதிர்காலத்திற்க்கப்பையின் வளர்ச்சியும் துலாம் பரமாக தென்படுவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

அவரது ஓவ்வொரு அசை வினீலும் சீந்தனைத்தெளிவும், தொலைநோக்கு இலட்சியமும், எதிர்கால திருச்சபையின் வளர்ச்சியும் துலாம் பரமாக தென்படுவதைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

தமது ஒவ்வொரு பணியையும் முன்னின்பூப்பதற்கு முன்னர், தாம் செய்யவிருக்கின்ற பணியின் தன்மை, பணியை அற்றவிருக்கின்ற இடத்தின் அரசியல் சமூக சூழ்நிலைகள், அங்குள்ள மக்களின் நிலை என்பவற்றை திட்டவுட்டமாக கருத்தில் கொண்டு தான் அடித்தளமிழுகின்ற பணியானது தொடர்ந்தும் வளர்ச்சிப்பாதையிலே செல்ல வழி வகுத்துக்கொண்டு பணிகளை முன்னின்பூத்துச் செல்வதை காண்கின்றோம்.

தொலைநோக்கு பார்வையிலே சிந்தித்து செயற்படும் சவேரியார் ஒரு கிராமத்திற்குள் சென்று மறை போதகம் செய்து அவர்களுக்கு திருமூழுக்கு கொடுத்துவிட்டு, மற்றய கிராமத்துக்கு செல்லு முன் இம் மக்களை கவனித்து பாதுகாக்கவும், அவர்கள் பெற்றுக் கொண்ட விசுவாசத்தை அறைப்படுத்தவும் 'உபதேசியார்' (கோயில்ப் பிள்ளை) என்பவரை நியமனம் செய்கிறார். இவ்வாறானவர்களை உருவாக்குவதன் மூலமாக ஒரு மறைபணி யாளனுடைய பணிகளில் மக்களும் பங்கேற்கக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்பட்டுத்தினார். அத்தோடு மொழிப்பிரச்சனைகள் இருந்த வேளைகளிலெல்லாம் இவர்கள் மக்களுக்கும், மறைபணியாளருக்கும் இடையே பாலமாக செயற்பட்டார்கள். மறை பரப்புப்பணியிலே ஈப்பூம் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்த அக்காலத்திலே, பணியாளர்கள் பல இடங்களுக்கும் சென்று மறைபணியாற்ற, சவேரியார் துரை நோக்குடன் சிந்தித்து உருவாக்கிய இந்த உபதேசியார்கள், பணியாளர்களுடைய பலதரப்பட்ட பணிகளிலே உறுதுணையாக இருந்துவருவதை இக் காலத்திலே கூட நாம் கண்டுணரக்கூடியதாக உள்ளது.

புதிதாக மனந்திரும்பி கத்தோலிக்க மறையை தழுவிய மக்களுடைய விசுவாசத்தை வளர்த்துக்கொள்ள இந்தியா போன்ற இடங்களிலே குறுநில மன்னர்கள் அலையங்களை எழுப்பத் தடை விதித்திருந்தனர். சவேரியார் கடும் முயற்சி எடுத்து நாட்டு மக்களின் நடைமுறை, கலாசார நிலைக்கேற்ப மண்வாசனையுடன் கூடிய கலைத்திறனை பயன்படுத்தி களிமன், பலகை, பண்ணாலை அல்லது தென்னாங்கீர்றுகளால் அலையங்களை எழுப்பி விசுவாசிகளுக்கு துணை புரிந்தார். இவ்விடங்களிலெல்லாம் உயர்ந்த சிலுவைமரங்களை விசுவாசத்தின் விருதுகளாக நிறுவினார். சவேரியார் தொலை நோக்குடன் சிந்தனைசெய்து மரத்தாலும், களிமன்னாலும் ஆன கோவில் நாளடைவில் இல்லாமல் போகலாம், இருந்த இடம் தெரியமல் போகலாம் என்று கருதியதால் கற்களால் ஆன சிலுவையை அலையங்களில் அமைத்தார். இத்தகைய மறையை எமது பிரதேசங்களிலும் மறைபணியாளர்கள் கையாண்டதை நாம் அவதானிக்கூடியதாக உள்ளது.

மக்களுடைய வாழ்விலே தனியே மறையை மட்டும் பரப்புவதோடு நின்று விடாது அவர்களை கல்வி, நாகரீகத்தில் உயர்த்தி, இவர் கையாண்ட மறை செப்பானது. மாணவர்கள் கல்வி அறிவை பெற்றுக்கொள்ள கடலோரக்கிராமங்களிலே திண்ணைப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்தினார். மேலும் உயர்படிப்புக்காக சில இடங்களில் உயர் கல்லூரி

களை உருவாக்கினார். இவற்றின் இடாக பிள்ளைகள் எழுத்தறியும் நிலைகளும், மொழிப்புலமையும், நல்லிலாழுக்கப் பயிற்சியும் பெற்றனர். தூர் நோக்கோடு சிந்தித்து சவேரியார் கல்விக்கூடாங்களை அமைத்து செயற்பட்டதன் மூலமாக மறையைப் பரப்பிய தோடு, மாணவர்கள் மறையறிவைப் பெற்று கொள்ளவும் உதவியாக அமைந்தது. கல்விக்கூடாங்களில் தாம் பெற்ற மறையறிவை பிள்ளைகள் தங்களுடைய நாளாந்த வாழ்க்கையில் வாழ்வதன் மூலமாக பலர் புதிய மறையைப் பின்பற்ற வழிசைமத்துக் கொடுத்தது.

இறுதியாக இத்தகைய தொலைநோக்கு பார்வையுடன் ஏதிர்காலத் தேவையை கருத்திற் கொண்டு அன்றே செயல் வடிவம் கொடுத்ததால் அச் செயற்பாடுகளின் பிரதிபலிப்பை இன்று நாம் எம்முடைய வாழ்க்கையில் காண்கின்றோம்.

அனைத்து மக்களையும் தேடிச் சௌல்லும் மூயன்

தொடக்கத்திலிருந்தே சவேரியார் தன்னைப் பற்றி எதுவித அறிவும் இல்லாத போதும், கடவுள் மீது முழுமையான நம்பிக்கை வைத்து, தன்னை அழைத்த இறைவன் விரும்புவது என்ன, தமது பணி எங்கே, யாருக்குத் தேவைப்படுகின்றது என்ற இன்னுமொரு இறை அழைப்புக்கு செவிமுருத்தவராய் முற்றிவும் தன்னை இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்து செயற்பட்டார்.

‘எல்லா மனீதரும் மீட்புப் பெறவும் உண்மையை அறிந்துணரவும் வேண்டுமென அவர் வீரும்புகிறார்’ என்பதை சவேரியார் உணர்ந்தவராக, அடுண்டவரின் அளவு கடந்த அன்பினால் அடுத்தொள்பட்டவராய் எல்லா கலாசாரங்கள், மதங்கள் இடையே சென்று இயேசுவின் உயிருள்ள நற்செய்தியை அறிவிப்பதை காண்கின்றோம். திருச்சபையை மையப்படுத்தி மறை பரப்பு பணியிலே அர்வத்தோடு உழைத்து, பல துண்பங்களையும் சவால்களையும் கிறிஸ்தவுக்காக ஏற்றுக்கொண்டார்.

சவேரியார் எல்லா மதத்தினரிடையேயும் துணிச்சலுடன் சென்று அவர்களுடைய மறைக் கொள்கைகளை கேட்டறிந்ததோடு மட்டும் நின்றவிடாது, தான் அறிந்த உண்மையை அவர்களுக்கு எடுத்துரைத்து, அவர்களுடன் கிறிஸ்தவின் கோட்பாடு, அறஞமாவின் அறியாத் தன்மை, வேதாகமக் கோட்பாடு, மோட்சம், நரகம் என்பவற்றை மிகவும் அறிஞித்தரமாக, சொல்வன்மையுடன் எடுத்துக்கூறி அவர்கள் செல்கின்ற பாதை கவற என்பதை மனத்தையித்துடன் சுட்டிக்காட்டினார்.

இவ்வாறாக, உலகின் பீரதான மதங்கள் என கருதப்படும் இந்து, பெளத்த, இஸ்லாம் மதத்தினரிடம் தானாகவே முன்சென்று, அவர்களுடனான உறரயாடல்கள் மூலம் பலரை தன்வயப்படுத்தியது, உண்மையிலேயே ஒரு சிறந்த மறைபரப்பாளரின் துணிச்சல் மிக்க பணியார்வமும் பண்புமாகும்.

பலருக்கு வழியை திறந்து விடுவதே தன்னுடைய மறைபரப்பின் குறிக்கோளாகக் கொண்டு, கிராமங்கள் தோறும், நகரங்கள் தோறும் கால்நடையாகவும், நாடு கடந்து நாடு, கடல் பயணமாகவும் சென்று இந்தியா, இலங்கை, மலாக்கா, சீனா, ஜப்பான் போன்ற இன்னும் பல கீழ்த்திசை நாடுகளிலும் கிரிஸ்துவின் நற்செய்தியை அறிவிக்க வேண்டுமென்பதே சவேரியாரின் எண்ணமும், கவலையுமாக இருந்தன. அதற்காக வாய்ப்புக்களை தேடிப்பார்த்துகிளாண்டிருந்தார். திருச்சபையின் பகைவர்களாய் இருந்த துருக்கிய மக்களிடம் கூட விருப்பத்தோடு சென்று பணியாற்றுவதன் மூலம் ‘பகைவர்களையும் அன்பு செய்’ என்ற கிரிஸ்தவ கோட்பாட்டுக்கு செயல் வடிவம் கொடுத்ததன் விளைவாக, பலரை தன்வயப்படுத்தி உற்சாக்த்துடன் மறைபரப்பு பணியில் ஈடுபட்டார்.

‘கடவுள் நம் சார்பில் இருக்கும் போது, நமக்கு ஏதிராக இருப்பவர் யார்’ என்ற துய பயுலினுடைய வர்த்தககளை மனத்திற் கொண்டு மிக நீண்ட, பயங்கரமான கடல் வழிப்பயணங்களை மேற்கொண்டு கடவுளை மக்கள் அறிய வாய்ப்பினை அமைத்துக் கொடுத்தார். ஏனெனில் ‘கடவுளை மக்கள் அறியாத இடம் இந்தப் பூமியிலே இருக்கக்கூடாது’ என்ற தாராள சிந்தை கொண்டவராய், அணையாத்தாகத்தோடு உலகெல்லாம் நற்செய்தியின் தூதுவராக வலம் வந்தார்.

இந்தியாக, இறை விருப்பத்தை தமது வாழ்வில் அறிந்து, தெளிந்து அதனை தனது வாழ்வாக்கி கொண்டதன் மூலம் தான் அனுபவித்த கிரிஸ்துவை எல்லா மக்களும் அனுபவித்துக்கிளாள், பயணங்களை மேற்கொண்டு, மக்களை தேடிச் சென்று வழிகாட்டும் மேய்ப்பனாக தீகழ்ந்தார்.

முடிவாக

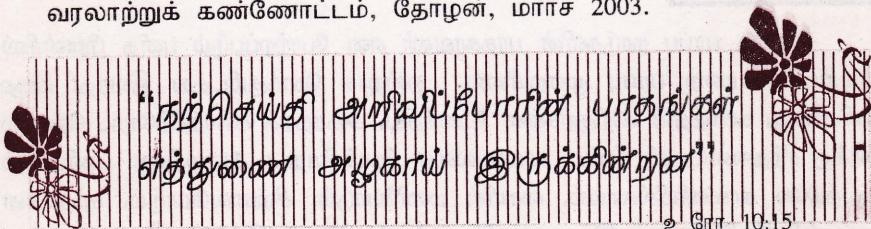
மறை பரப்பு நாடுகளின் பாதகாவலர் என போற்றப்படும் புனித பிரான்சிஸ் சவேரியாரின் மறை பரப்பு மறையினை ஒன்றாக நோக்குமிடத்து இவரது மறை பணியினது காலத்தின் அறிகுறிகளை உணர்ந்து, அந்தந்தக் காலத்திற்கேற்ப கூடினால் நோக்கு சிந்தனையுடன் நீண்ட காலப்பல்லை நோக்கியதாக அமைகிறது. பணிப்பியும் காலத்திலே காலனியில்லாமல், கையில் மணியோடும், சிவுவையோடும், கந்தலான தற்பாங்கி அனிந்தவராய், இறை பராமரிப்பு என்றும் தம்மோடு இருப்பதை உணர்ந்தவராக

தேசம் கடந்து தேசம் சென்று பற்பல புதிய முறைகளைப் பயன்படுத்தி, மக்களின் கலாசார குழுமமைவுக்கு ஏற்றவாறு பலவற்றை மண்வாசனையுடன் கூடியதாக மாற்றியமைத்து தனது மறைபரப்பு பணியினை வெற்றிகரமாக முன்னெடுத்துச் சென்றார்.

உயிராபததுக்கள் ஏற்படக்கூடிய பயங்கரமான கடற்பயணங்களை மேற்கொண்டு பணியில் ஈடுபட்ட வேளையில் பல கஷ்டங்கள், துண்பங்கள், சவால்கள், அவருடைய மறைபணிக்கு தடைக்கற்களாக இருந்த நிலையிலிலும் துணிகரமாக பணியினை முன்னெடுத்துச் சென்றார். அனைத்துக்கும் மேலாக இறைத்திட்டத்தை துய்த்துணர்ந்தவராக அனைத்து மக்களையும் தேடிச்சில்லவும் ஆயனாக அவர்களுக்கு வழிகாட்டினார். கிறிஸ்தவப் பண்புகளை தன்றுடைய வாழ்வின் பல்வேறு நிலைகளில் வாழ்ந்து காட்டியதோடு, முழுமையான அர்ப்பணப்படுத் தன் பணியிலே ஈடுபட்டு வெற்றியும் கண்டார். தொலைநோக்குப் பார்வையுடன் சிந்தித்து பணியாற்றியதால் இவர் விதைத்த விதைகள் செழித்து வளர்வதோடு, இவருடைய மறைபரப்பு முறைகள் இறைபணியில் ஈடுபடுவோர்க்கு சிறந்த முன்மாதிரியாகவும் அமைகின்றன.

குடும்பங்களின் வை:

1. James Brodrick S.J., St. Francis Xavier, Printed in Great Britain By lowe and Brydone (Printers) Ltd, London N.W.10.
2. Fr. Jesus Lopez - Gay S.J., St. Francis Xavier, Missionary (1506- 1552), OMNIS TERRA, N 294, Jan. 1999., the Congregation for the Evangelization of Peoples (Propaganda Fide) 1-00187 Roma.
3. Mgr. Joaquin Goburu. St. Francis Xavier Symbol of the Missionary Universalism of the Church, OMNIS TERRA, no 215 Feb. 1991, Roma.
4. எஸ். ஜெயகுமார், “தென் திருவதாங்கவளில் தூய சவேரியார் நான்சில், ஆப்செட் பிரின்டர்ஸ், நாகர்கோயில் நவம்பர் 2003.
5. அருள்தந்தை குசை, தமிழகத்தில் நற்செய்தி அறிவிப்பு பணி ஒரு வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம், தோழன், மார்ச் 2003.

உ. ஜி. 10:15

ரூபியாக் கல்பும் நற்செய்தி

அருட்சகோ. நெவின்ஸ் யோகராஜ் பீஸ்

முன்னுரை

அறிவியல் விஞ்ஞானம் அசுரவேகத்திலே வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்த புதிய முன்றாயிரமாம் ஆண்டிலே மனிதன் எதிவும் புதுமையும், புதிய மாற்றமும் காண்ததுடிக்கின்றான். அவனுடைய புறத்தோற்ற வாழ்வான சமூகம் அரசியல் பொருளா தாரம் அதிகம் துறைகளில் புதுப்புது தேவைகளும், சவால்களும் நிறைந்து இருப்பதுபோல, அவனுடைய உள்ளார்ந்த வாழ்வான சமயம், மொழி, ஆண்மீகம், கலாசாரம் போன்ற பலவேறு நிலை களிலும் மாற்றங்களும், தேவைகளும் நிறைந்து காணப்படுகின்றன.

இந்த வகையிலே 2000 ஆண்டுகளாக மனிதகுலம் முழுவதிற்கும், யேசுக்கிறிஸ்தவின் நற்செய்தியை ஏடுத்துச் சென்று, இறையரசை இப்புலகிலே நிலைநாட்டும் பணியிலே தன்னை ஈடுபடுத்தி வருகின்ற எமது திருச்சபையையும் மாற்றங்களையும், சவால்களையும் எதிர்நோக்கி நிற்கின்றது. காலத்தின் தேவைக்கேற்ப திருச்சபையானவள் தனது நற்செய்தி அறிவிப்பு பணியை தூர நோக்கோடு மாற்றியமைப்பதும், முன்னிருத்துச் செல்வதும் திருச்சபையின் கடமை மாத்திரம் அல்ல, பரிசுத்த அதிவியின் செயற்பாடுமாகும். இந்த பின்னணியில் புதிய ஏற்பாட்டுப் பார்வையில் நற்செய்தி அறிவிப்பு என்பது, இங்கே எமது தனத்திருச்சபையின் யதார்த்தத்திற்கு ஏற்ப எது சமூக கலாச்சார, பொருளாதார, அரசியல் பின்னணியில் எப்படி அமையப் போகின்றது என்பதையே கூட்டி நிற்கின்றது.

நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணி

யேசு தனது பகிரங்கப்பணியை முடித்துக் கொண்டு தந்தையிடம் திரும்பிச் செல்வதற்கு முன்பாக தனது சீடர்களுக்கு

இட்ட இறதிக் கட்டளையையும் அவர்களிடம் விட்டுச் சென்ற பணியும் நற்செய்தி அறிவிப்புப்பணியாகும்.

"உலகின்கும் சென்று படைப்பிற்கெல்லாம் நற்செய்தியை பறைசாற்றுங்கள்."(மாற் 16:15)

கிறிஸ்து இயல் கண்ணோக்கில் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பாலஸ் தீன் வீதிகளில் நடந்துதிரிந்த யேசுக்கிறிஸ்துவை மற்றவர்கள் அறிய எடுத்துச் சொல்வதே நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியாகும். அதாவது யேசுவின் விழுமியங்களை உலகிற்கு எடுத்துரைப்பதும் அதை வாழ்வாக்குவதுமாகும். (நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணி 01) நற்செய்தி என்று இங்கே கூறப்படுவது யேசுக்கிறிஸ்துவைத்தான் குறித்து நிற்கின்றது. ஏனென்றால் நற்செய்தியை கொண்டு வந்த அவரே நற்செய்தியாக மாறிவிட்டார் ஆகவே நற்செய்தி அறிவிப்பு என்பது தந்தையை இவ்வுலகிற்கு அறிமுகப்படுத்துவதும் அவரது அன்பின் மொத்தவடிவமாகிய யேசுக்கிறிஸ்துவையும் அவரது மீட்பளிக்கும் திட்டமாகிய இறையாட்சியை இவ்வுலகின்கும் கட்டியெழுப்புவதாகும்.

இன்னுமிரு முறையிலே கூறுவோம் என்றால், விசுவாசத்தால் நாம் இறைவனோடு கொள்கின்ற உறவினால் நம்மில் உண்டாகும் எல்லாவகையான மகிழ்ச்சியையும், அமைத்தியையும், நம்பிக்கையையும், அன்பையும், நிறைவையும் மற்றவர்களோடு பகிர்ந்து கொண்டு அவர்களையும் அத்தகைய அனுபவத்திற்கு இட்டுச் செல்கின்ற பணியாகும். ஆகவே இன்றைய குழலில் புதிய ஏற்பாட்டுப் பார்வையில் நற்செய்தி அறிவிப்பு என்பது பல்வேறு சமூகச் சிக்கல்களுக்கும், பொருளாதார, அரசியல் ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கும் பல்சமயச் சூழலுக்கும் மத்தியிலே ஓர் சவாலாக இருக்கப் போகின்றது என்பதில் ஜயமில்லை.

யேசுக்கிறிஸ்துவே நற்செய்தி

கடவுளின் மீட்புத்திட்டத்திலே பல வீரகாவியங்கள் இடமில்லைனான. அதிலே சிறப்பாக அடிமைப்பட்டிருந்த இஸ்ராயேல் மக்களுக்கு விடுதலை அளித்து அவர்களை புதிய ஒரு இனமாக உருவாக்கி அவர்களுக்கு புதுவாழ்வு கொடுத்ததே இறைத்தந்தையின் முதல் வரலாற்றுச் செயலாக பழைய ஏற்பாடு முழுவதும் கூறப்படுகின்றது. இது வெறும் வரலாற்று நிகழ்வு மாத்திரமால்ல இதுவே பழைய ஏற்பாட்டில் இறைவன் செய்த (மறைபரப்பு) நற்செய்தி அறிவிக்கும் செயலாகவும் இருந்தது. இவ்வாறு எல்லா வகையான அடிமைத்தனத்திலிருந்து, தமது மக்களை மீட்டு வரும் செயலே பழைய ஏற்பாடு முழுவதும் பரவிக் காணப்படுகின்றது.

இதே செயலைத்தான் புதிய ஏற்பாட்டிலும் எம்மீட்பராம் யேசுவும் செய்து வந்தார் என்பதை நான்கு நற்செய்தியாளர்களும் தெரிவாக சுட்டிக் காட்டு

கின்றனர். யேசுவின் முன்று வருட பகிரங்கப் பணியின் சூருக்கமாக லாக்கா தனது நற்செய்தியிலே கீழ்க்கண்ட சம்பவத்தை கூறுகின்றார் யேசு தாம் வளர்ந்த ஊராகிய நசரேத்துரீலே ஓர் ஒய்வு நாளன்று தொழுகைக்கூடத்திற்கு சென்று வாசிக்க எழுந்தார். அப்பொழுது இறைவாக்கினர் எசாயாவின் சூரோடு அவரிடம் கொடுக்கப்பட்டது. அவர் அதைப் பிரித்தபோது கண்ட பகுதியில் இவ்வாறு எழுதியிருந்தது.

அண்டவருடைய அழவி என்மேல் உள்ளது

ஏனெனில் அவர் எனக்கு அருள்பொழிவு செய்துள்ளார்,

ஏழைகருக்கு நற்செய்தி அறிவிக்கவும் சிறைப்பட்டோர் விழுதலை அடைவர் பார்வையற்றோர் பார்வை பெறுவர் என முழுக்கமிடவும் ஒடுக்கப்பட்டோரை விழுதலை செய்து அடைப்பவும்

அண்டவர் அருள் தரும் அறண்டினை முழுக்குமிட்டு அறிவிக்கவும் அவர் என்னை அனுப்பியுள்ளார் (லாக்: 4: 18-19)

அவ்வாறு மனிதனின் நிறை வாழ்வுக்கான நற்செய்தியான கடவுள் இவ்வுலகிற்கு நந்த மாபிபூரும் பரிசே யேசுக்கிறிஸ்து. இறைத்தன்மையை தம் மிலே கொண்டிருந்த யேசு (கொலோ 2:9) மனிதர்களை இறை இயல்பிலே பங்குபிபறச் செய்வதற்காக கடவுள் தன்மையிலிருந்து தன்னைத்

தாழ்த்தி மனிதனானார். இவ்வுலகில் நிலவும் அனைத்து அடிமைத்தனத்திலிருந்தும் மனிதர்கள் நம்மை மீட்க சிவுவைச் சாவையும் ஏற்கத் துணிந்தார். இவ்வாறு கிறிஸ்து எல்லோருக்கும் நற்செய்தியாக மாறினார். கிறிஸ்துவின் நற்செய்திப் பணி எல்லாத் தளங்களிலும் வியாபித்திருந்தது என்பது அவரது வாழ்வின் தொடர் போராட்டத்திலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம் யேசுவின் வாழ்வின் ஒவ்வொரு நிகழ்வுமே நற்செய்தி அறிவிப்பாக இருந்தது என்பதற்கு பல உதாரணங்களைக் கூறலாம்.

- தந்தையின் அன்பை, தனது அன்பால் பிறகுக்குத் தெரிவித்தார் (மத் 9:9-13)
- இறை சித்தத்தை எதிலும் நாடு நின்றார் (யோவா 6:38)
- ஏழை எளியவருக்கு நற்செய்தியாய் வாழ்ந்தார் (மத்தே 5:3-4)
- பாவிகளின் துன்பத்தில் பங்கு கொண்டார் (யோவா 8:7-11)
- பாவிகளை மன்னித்து மகிழ்ச்சி தந்தார் (லாக் 19: 1-10)
- சமத்தவு சமுதாயம் படைக்கப் பாடுப்பட்டார் (மத் 23: 11-12)

அன்பிய வாழ்வை வாழ்ந்து காட்டினார் (மத் 22:39)

இறையியல் கோலங்கள்

“நற்செய்தி
அறிவிக்காவிடில் ஜபோ
எனக்குக் கேடு”

1கொர் 9:18

இறைக் கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையிலும், மனித கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையிலும் யேசுக்கிறிஸ்து மனித குலத்தோடு பின்னிப்பினைந்தவராகின்றார். மனித குலத்தின் வாழ்வும் உயர்வும் யேசுக்கிறிஸ்துவாக மாறுகிறது. அவர் கொணர்ந்த வாழ்வு மீட்பாக மாறுகிறது. எனவே யேசுக்கிறிஸ்து என்னும் கொடை அறிவிக்கப்பட வேண்டியது, பிறருக்கு வழங்கப்படவேண்டியது, சாட்சியாக மாறப்படவேண்டியது இந்த யேசுவைத்தான் சமரசங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு திருச்சபை அறிவிக்கவும், பிறருக்கு வழங்கவும் குஞ்சரக்கின்றது.

"யேசு ஆண்டவர் என்று வெளிப்படையாக அறிவிக்கவில்லை என்றால் உண்மையில் மறைத்தாலுப் பணி நிகழ இயலாது. யேசுவின் போதனைகள், வாழ்வு, அவர் தந்த வாக்குறுதி அவர் கொணர்ந்த இறையரசு மற்றும் நசரேத்துர் யேசு இறைமகன் என்ற மறை பொருள் ஆகியவற்றை அறிவிக்கவில்லையினில் உண்மையான நற்செய்தி அறிவிப்பு நிகழ இயலாது (ஆசியாவில் திருச்சபை 19).

ஆசிய சூழலில் நற்செய்தி அறிவிப்புப்பணி

"உலக மீட்ரர் யேசுக்கிறிஸ்து ஒரு ஆசிரியர்;
அரசியாக் கண்டத்தில் பிறந்தவர். அவர் தோற்றுவித்த கிறிஸ்தவமறை அரசிய மன்னில் பிறப்பெடுத்தே உலகெங்கும் பரவியது.
எனவே மீட்பராம் யேசுக்கிறிஸ்துவும், பி.பி.பின் சூழவியாக அவர் ஏற்படுத்திய திருச்சபையும் ஆசியாவிற்கோ,
அரசிய மங்களஞ்சுக்கோ அந்தியரல்ல..... (பேராயர் அருள்தாஸ் ஜேம்ஸ் சென்னை - மயிலை)

பல்சமய சூழலையும் பன்றுகப்பட்ட சமூக, கலாசார பின்னணியையும் கொண்டிருக்கின்ற ஆசியாச் சூழிலே யேசுக்கிறிஸ்து அந்தியர், (வெளிநாட்டார்) என்ற மக்களின் மனதிலையும், கிறிஸ்தவ மதம் நற்செய்தி அறிவிப்பு பணியை மேற்கொள்ளுவது மதம் மாற்றவே என்று எண்ணமும் மிகவும் வவுவாக எங்கும் பரவியிருக்கும் சூழ்நிலையில், மதமாற்ற தடைச் சட்டங்களும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளும் இன்று கிறிஸ்தவின் நற்செய்தியை அறிவிக்கும் டுனியாளர்களுக்கு ஓர் முட்டுக்கட்டையாகவும் சவாலாகவும் இருந்து வருகின்றது.

அனால் நற்செய்தி அறிவிப்பு என்பது எல்லா மக்களையும் கிறிஸ்தவராக்க முயலும் ஒரு திட்டம் அல்ல. மாறாக "கிறிஸ்துவாக வாழ முயற்சி செய்" என அறைகூவல் விடுப்பெதோயாகும். நற்செய்தி அறிவிப்புப்பணி கிறிஸ்தவ மதத்தை பிறரில் தினிக்கும் செயல் அன்று, இறைவனின் அன்பை பிறருக்கு வழங்கும் ஒரு நிகழ்வு,

மனிதத்தை பிறரில் வளர்க்கும் செயல். ஆகவே நற்செய்திப் பணி மனித இயல்போடும் அதன் எதிர்பார்ப்புகளோடும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருக்கின்றது.

இலக சனத்தொகையில் பெரும் பகுதியை கொண்டிருக்கும் ஆசியாக் கண்டமானது இனக்கலவரங்களிற்கும், மதச் சண்டைகளிற்கும், மனித உரிமை மீறல்கருக்கும் பேர்போன இடமாக இருந்துவரும் நிலையில், பல அரசுகள் தீவிரவாத போக்கு கொண்டவைகளாக பாரிய மனித அழிவை ஏற்படுத்தும் இரசாயன நாசகார ஆயுதங்களை போட்டி போட்டு உற்பத்தி செய்து வரும் சூழ்நிலையில் இறை மதிப்பீடு களான அன்பு, அமைதி, நீதி, சமத்துவம், சகோதரத்துவம் போன்ற நிலை வாழ்வுக்குரிய பண்புகளைப் பிறநகூசு வழங்க அவற்றை வாழ்வாக்கச் செய்ய நற்செய்தி அறிவிப்புப்பணி மிக அவசியமான கடமையாக இருக்கின்றது.

இன்னும் விவேஷடமாக, எமது இலங்கை மண்ணில் மனித அவலங்களையும், பாரிய இடப் பெயர்வுகளையும், உறவுகளை உடமைகளை இழந்து உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு சொந்த மண்ணிலேயே அகதிகளாகக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியிலே, உழைப்பிற் கேற்ற ஊதியம் அற்று வறுமைக் கோட்டுருக்கு கீழே வாழும் அன்றாடக் காய்ச்சிகளுக்கு நற்செய்தி அறிவிப்பு என்பது ஓர் புதுவாழ்வாக அமைய வேண்டும்.

கால் நரற்றாண்டாக நடைபெற்ற கொடிய போரினால் மனிதர்களிடையே ஏற்பட்ட மனக் கிலேசங்கள், பழிவாங்கும் உணர்வுகள், மன அழுத்தங்கள், ஆழ் மனவடுக்கள் நீங்க நற்செய்தி அறிவிப்பு என்பது மிக அவசியமாகும். இவ்வாறு விவரிக்க முடியாத துண்பங்களின் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஈழத்து மக்களுக்கு வாழ்விற்கான அர்த்தத்தை வழங்கும் மீட்பராக யேசுக்கிளிஸ்து சிறப்பாக அறிவிக்கப்படலாம் (ஆசியாவில் திருச்சபை எண் 20).

ஆசியச் சூழலில் நற்செய்தி அறிவிப்பைக் கூறும்போது, பண்பாட்டு மயமாக்கலை, பல்சமய உரையாடலைக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. ஆசிய சூழலில் நற்செய்தி அறிவிப்பின் சிறந்த வழிமுறை பண்பாட்டு மயமாக்கல் ஆகும். (ஆசியாவில் திருச்சபை எண் 21-22). பண்பாட்டு மயமாக்கல் என்பது வேட்டி கட்டுவதையோ, கலாசாரத் திருப்பலியையோ, ஆராத்தி எடுப்பதையோ மாத்திரம் குறித்து நிற்கவில்லை, மாறாக மனித வாழ்வின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் இந்த நற்செய்தி

எஞ்சித்துச் செல்லப்பட்டு தனிவாழ்விலும், குழுமவாழ்விலும் மாற்று காண்பதையும் இறையரசை இவ்வுலகிலே நிறுவுவதையுமே பண்பாட்டு மயமாக்கல் குறித்து நிற்கின்றது.

மீட்பின் விதை எல்லா மதங்களிலும் விதைக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று எஞ்சித்துக்கூறும் 2ம் வத்திக்கான் சங்கம், ஆசியக் கண்டத்திலே பல்சமய உரையாடலை ஊக்குவிக்கின்ற அதே வேளை தன்பப்பட்டு ஆசியத் திருச்சபை பல்சமய உரையாடல் (அல்லது பல்சமய உறவுப் பரிமாற்றம்) மூலம் தன்னை எப்பிராழுதும் உயர்வாகவும் ஏனைய மதங்களை குறைவாகவும் மதிப்பிடாமல், மேலாதிக்கத்தை விடுத்து அடிப்பட்ட புண்களுக்கு கட்டுப்போடவும், சகோதரத்துவத்தை வளர்க்கவும், சந்தேகங்களை போக்கி அனைவரும் இறைவனின் பிர்ணாகள் என்ற மனநிலையை ஏற்படுத்தவும் பல்சமய உரையாடல் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். பல்சமய உரையாடல், பண்பாட்டு மயமாக்கல் இன்றி ஆசிய மண்ணிலே நற்செய்தி அறிவிப்பு சாத்தியப்படாது.

நற்செய்தி அறிவிப்பாகும் கிறிஸ்தவ வாழ்வு

நற்செய்தி அறிவிப்பு என்பது திருச்சபையின் இயல்பு, அதன் தன்மை, பணி இவற்றோடு இன்றியமையாத வகையில் இனைந்தங்கள் செயல்பாடாகவும் அமைகின்றது. இது விசுவாசத்தில் ஊன்றியுள்ள இறை அனுபவத்தின் வெளிப்பாடாக அமைய வேண்டும் நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணி, சான்று வாழ்வு, விடுதலைச் செயற்பாடுகளில் பங்குபெறல் போன்ற பலநிலைகளில் வெளிப்படுகின்றது. அத்தோடு நற்செய்தி அறிவிப்பின் நோக்கம் மனித செயற்பாடுகளின் மூலம் அடையப்படுகிறது (உலகின் மீட்பர் 41~60).

யேசுக்கிறிஸ்துவில் கொண்டுள்ள விசுவாசத்திலிருந்து புறப்படும் இறை அனுபவத்தில் எந்தளவிற்கு ஒரு கிறிஸ்தவ சமூகம் ஊன்றியுள்ளதோ அந்தளவிற்கே அது கிறிஸ்துவில் நிறைவு பெறும் இறையரசை பிறருக்கு அறிவிக்க முடியும் (ஆசியாவில் திருச்சபை 23).

இந்த வகையில் செபத்திலும் தியானத்திலும் ஊன்றிய சாட்சிய வாழ்வே இன்று எமது சூழலில் நற்செய்தி அறிவிப்பாக முடியும். நற்செய்தி அறிவிப்பு என்பது ஏதோ ஒரு சிறுக்கு அல்லது திருநிலைப்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, திருமூக்கு பிபற்ற அனைவருமே திருச்சபையின் பணியில் பங்குபெறுகின்றனர் என்பதை 2ம் வத்திக்கான் சங்கம் எமக்கு கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது. வெளிப்படையான நற்செய்தி அறிவிப்பை எப்போதும் ஊக்கப்படுத்தி வரும் திருச்சபை, எங்கிள்லாம் வெளிப்படையான நற்செய்தி அறிவிப்பு தடைசெய்யப்படுகின்றதோ, அங்கிள்லாம் கிறிஸ்தவ வாழ்வு (வாழ்வின் வழி நற்செய்தி) நற்செய்தியாக மாற வேண்டும்.

இன்று எமது தளத்திருச்சபைகளில் (பங்குகளில்) அன்பியங்கள் நற்செய்தி அறிவிப்பு பணிக்கு ஒரு முன் உதாரணமாக அமைந்துள்ளது. அரூப்பகிரிஸ்தவ சமூகத்தை ஒத்த வாழ்க்கை முறையானது, கிறிஸ்து இவ்வுலகில் நிறவுவந்த இறையரசன் ஓர் முன் சுவையாகும். இன்று எமது பங்குகளில், மறை மாவட்டங்களில் எல்லா கிறிஸ்தவ குழுமபங்களும் அன்பிய குழுமபங்களாக மலரும்போது அங்கே பலம் வாய்ந்த வாழ்வின் வழி நற்செய்தி அறிவிக்கும் கருவிகளாக நாம் எல்லாரும் உருமாறுகின்றோம் என்பதில் என்னளவும் ஜயமில்லை.

“உண்மையான கிறிஸ்தவ வாழ்வே சிறந்த கிறிஸ்தவ நற்செய்தி அறிவிப்பு”

முடிவுரை

நம்பிக்கை நசிந்து போய், விடுதலைக்கான, மீட்புக்கான ஏக்கத்தோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பெரும்பாலான மக்களுக்கு நற்செய்தி அறிவிப்பு என்பது நம்பிக்கையூட்டுகின்ற பணியே. இப்பணி நாம் நமக்குத் தெரிந்தவற்றையோ, கற்றக்கிளாண்டவற்றையோ, வாசித்தவற்றையோ பிறருக்கு அறிவிப்பதல்லாமல், நாம் அனுபவித்து உணர்ந்தவற்றை அதாவது யேசுவின் வழியாக நாம் அறிந்து கொண்ட தந்தையின் அன்பை வழங்குவதே. அந்த அன்பு தியாகத்தின் அன்பு, பிறர் உயர தன் உயிரைக் கையளித்திடும் அன்பு.

எனவே எம்முடைய நற்செய்தி அறிவிப்புப்பணி பலனுள்ளதாக அமைய வேண்டுமானால் நாம் இறைவனோடு நெருங்கிய உறவு கொண்டிருக்க வேண்டும். கிறிஸ்தவை எமது உள்ளத்திலே ஏற்று அவரைச் சுவைத்து நற்செய்தி கூட்டுகின்ற வழியில் (பிலிப் 1:27) வாழ்ந்தால் மட்டுமே நம்முடைய பணி உண்மையான பணியாக அமையும்.

நற்செய்தியை வாழ்விலே ஏற்போம்! நற்செய்தியாக மாறுவோம்!

உசாத்துணை நூல்கள்

1. திருவிவிலியம்
2. தோழன்
3. மறை அருவி
4. இரண்டாம் வத்திக்கான சங்க ஏடுகள்
5. ஆசியாவில் திருச்சபை (Ecclesia in Asia)
6. ஆசியத் திருச்சபை - தாக்கங்களும் தடைகளும்
7. Mission theology for Asia

நற்சிசய்தி என்பது எவாங்கலியோன் என்ற சிரோக்க சிகால்வீர் தமிழாக்கம் கிரேக்க மொழியில் இச்சிளால் வெற்றியை அறிவிக்கும் நல்ல செய்தியைக் குறிக்கின்றது. புதிய ஏற்பாட்டில் நற்சிசய்தி என்பது ஆண்டவராகிய இயேசுக்கிறிஸ்தவவையும், அவர் கொண்டுவந்த மீட்பின் செய்தியையும் குறிக்கின்றது. “ஆண்டவருடைய அல்லி என்மேல் உள்ளது, ஏனெனில் அவர் எனக்கு அருள்பிரழிவு செய்துள்ளார். ஏழைகளுக்கு நற்சிசய்தி அறிவிக்கவும், சிறைப்பட்டேர் விடுதலை அடைவர், பார்வையற்றோர் பார்வை பெறுவர் என முழுக்கமிடவும். ஒருக்கப்பட்டோரை விடுதலை செய்து அனுப்பவும், ஆண்டவர் அருள்தரும் ஆண்டினை முழுக்கமிட்டு அறிவிக்கவும் அவர் என்னை அனுப்பியுள்ளார்” (வாக் 4:18-19) என இயேசுக்கிறிஸ்து தாம் நிறைவேற்ற வந்த மீட்புப் பணியின் முழுமையை இரத்தினச் சுருக்கமாக முன்னுரைத்தார். தன் நற்சிசய்திப்பணி முழுமனித விடுதலையை நோக்கமாக கொண்டது என்பதை தெளிவாக எடுத்தியம்பியதோடு தன் வெளிப்படைப் பணிக்காலத்தில் அதனை நிறைவேற்றினார்.

திருத்தூதர்களை அனுப்புதல்

தன்னுடைய பணியைத் தொடர்ந்தாற்ற ஆரம்பத்தில் பண்ணிரண்டு திருத்தூதர்களைத் தெரிந்திடுத்த இயேசுக் கிறிஸ்து தாம் உயிர்த்த பின் அவர்களுக்கு கூட்சி கொடுத்த போது “உலகினக்கும் சென்று படைப்பிற்கெல்லாம் நற்சிசய்தியை அறிவியுங்கள்.....” (மத் 28:19-20) எனக்கூறி அவர்களை உலகில் நற்சிசய்திப் பணியாற்ற அனுப்பினார். இயேசுக் கிறிஸ்து தம்முடைய வெளிப்படைப்பணிக்காலத்தில் பலவிதமான சுவால்களுக்கு முகம் கொடுத்ததைப் போலவே; அவரது பணியைத் தொடர்ந்தாற்றிய திருத்தூதர்களும் பலவிதமான சுவால்களுக்கும் முகங்கொடுக்க நேர்ந்தது. குறிப்பாக அக்காலத்தில் அட்சி அதிகாரத்தில் இருந்தவர்கள் அவர்களை கைது செய்து சிறைப்படுத்தி, தன்புறத்தி இனிமேல் இயேசுக்கிறிஸ்தவைப் பற்றி அறிவிக்க கூடாது என எச்சிக்கை செய்த போதும் அவற்றிற்கு அடிபணியாது தமக்கு கொடுக்கப்பட்ட பணியை நிறைவேற்றி வேதசாட்சிகளாய் மரித்தார்கள்.

**இவங்கையில்
நந்செய்தி அந்வெப்புப் பணி
இரு வரவாந்நுப் பார்வை**

தீரு. த. கி. ரங்கநாயகம்

ஷ்சீரியர் - திருக்குடும்ப கன்ஸியர் மடம்

திருத்தூதர்கள் காலத்தில் இலங்கையில் நற்செய்தி அறிவிப்பு

இலங்கையில் நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணி தீவிரமாக மேற்கொள்ளப்பட்டது போர்த்துக்கேயரின் அட்சிக் காலத்திலேயே. எனிலும் திருச்சபையின் தொடக்க காலத்திலேயே இலங்கையில் நற்செய்தி அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என அறிய முடிகின்றது. அதாவது யோவான் நிலைய்தோண்ற என்ற அசிரியர் திருத்தூதரான புனித தோமஸ் இலங்கைத் தீவுக்கு வந்து தங்கியிருந்து இங்கு நற்செய்தியைப் போதித்தார் எனக் கூறியிருக்கின்றார். மேலும் மப்பேரி என்ற இன்னுமொரு அசிரியர் “இந்திய வரலாறு” என்னும் நாலில் திருத்தொண்டர் பிலிப்பினிடம் இருந்து திருமுழுக்குப் பெற்ற எத்தியோப்பிய அண்ணகன் அக்காலத்தில் “தப்ரோபேன்” என அழைக்கப்பட்ட இலங்கையில் நற்செய்தியைப் போதித்தார் எனக் கூறியிருக்கின்றார். எனிலும் இக்கருத்துக்கள் எல்லாம் புராதன நால்களில் காணப்படுகின்ற பழங்குடைகளாகவே கருதப்படுவதோடு அறிவியல் ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத கருத்துக்கள் எனவும் கருதப்படுகின்றன.

போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் இலங்கையில் நற்செய்திப்பணி

இலங்கைத் தீவிலே நற்செய்திப்பணியானது திட்டமிடப்பட்ட வகையிலே பெரும்பீல் மேற்கொள்ளப்பட்டது போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் இருந்தேயாகும். கி.பி. 1505^ஆ தற்செயலாக இலங்கையை வந்தடைந்த போர்த்துக்கேயர் திருத்தந்தை அறூம் அலிலக்சாண்டர் என்பவரோடு 1493^ஆ அண்டில் செய்து கொண்ட “பத்ரோ ஆதோ” என்னும் ஓய்பந்தத்தின் அடிப்படையில் நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியில் ஈருப்பட்டார்கள். போர்த்துக்கேயர் பல மறைபரப்புக் குழுக்களின் உதவியுடன் நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியை மேற்கொண்டு அனேகமானவர்களை மனம் திருப்பி திருச்சபையில் சேர்த்துக்கொண்டார்கள். அந்தவகையில் முதலில் 1543^ஆ பிரான்சிஸ்கன் சபையைச் சேர்ந்த சில குருக்களும், 1602^ஆ இயேசு சபையைச் சேர்ந்த சில குருக்களும், 1605^ஆ புனித சாமிநாதர் சபை, புனித அகுஸ்தீனார் சபையைச் சேர்ந்த சில குருக்களும் வந்து நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியில் ஈருப்பட்டார்கள்.

மறைபரப்பு குழுக்கள் சவால்களுக்கு முகம் கொடுத்தல்

போர்த்துக்கேயர் இலங்கையை வந்தடைந்த போது இலங்கை முன்று இராட்சியங்களாகப் பிரிந்திருந்தது. அதாவது கோட்டே இராட்சியம், கண்டி இராட்சியம், யாழ்ப்பாண இராட்சியம் என பிளாவுபட்டு முன்று அரசர்களால் அணப்பட்டது. இத்தகைய பிளாவே போர்த்துக்கேயர் தம் மறைபோதகப் பணியை நிறைவேற்ற ஒரளவு துணையாகவும் இருந்தது.

இறையியல் கோலங்கள்

போர்த்துக்கேய மறைப்பரப்பாளர்கள் குறிப்பாக பிரான்சிஸ்கன் சபைக் குருக்கள் முதலில் கோட்டே அரசிலேயே நற்செய்திப் பணியை மேற்கொண்டார்கள். கோட்டே அரசன் புவனேகபாரு பிரான்சிஸ்கன் சபையினரின் மறைப்பணியை அதுறித்து அனுமதி கொடுத்தாலும் அது ஒரு அரசியல் நோக்காகவே காணப்பட்டது. ஏனெனில் அரசனோ, அரசு குடும்பத்தினரோ திருச்சபையில் சேர்ந்து கொள்ள அடிவாரம் காட்டவில்லை. இது மறை பரப்பாளர்களுக்கு பெரும் ஏமாற்றத்தைக் கொடுத்தது. மேலும் இங்கிருந்த போர்த்துக்கேய அதிகாரிகள் சிலரின் நடத்தைகளும், அடாவடித்தனங்களும், நாட்டுச் சட்ட ஒழுங்குகளை மதியாதபோக்கும் மறைப்பட்டுப் பணியில் ஈடுபடுவதற்கு பெரும் முட்டுக்கட்டைகளாக அமைந்தன. எனினும் அவர்கள் இவற்றையில்லாம் பொறுமையோடு எதிர்கொண்டு தம் மறைப்பணியைத் தொடர்ந்தாற்றி கோட்டை, கொழும்பு, பாணந்துறை, மகோண, பேருவலை, கஞ்சத்துறை, காலி என் பல இடங்களில் உள்ளவர்களையில்லாம் திருச்சபைக்குள் கொண்டுவந்தார்கள்.

அரசன் புவனேகபாரு 1551^{ஆண்டு} எதிர்பாராத விதமாக இனம் தெரியாதவர்களால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டமையால் அவனுடைய பேரன் தர்மபாலா கோட்டே அரசனாக பிரகடனம் செய்யப்பட்டார். அவன் சிறவனாக இருந்தமையால் அவனுக்குப் பதிலாக அவனுடைய தந்தை வீதியபண்டரா அதனுடையாக நியமிக்கப்பட்டார். இதனை அறிந்த போர்த்துக்கேய மன்னன் தன் பிரத்திநிதியாக நொறோனாவை அனுப்பி நிலைமையை விசாரித்தான். அப்போது தர்மபாலா திருமூழுக்குப் பெறுவதற்கு வீதியபண்டரா தடையாக இருப்பதை அறிந்த நொறோனா வீதியபண்டராவை துன்புறுத்தி ஏராளமான பொக்கிசங்களைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு கோவை திரும்பினான். இதனால் கோபமடைந்த வீதியபண்டரா கிறிஸ்தவ அலுயங்களை அழித்து கிறிஸ்தவர்களின் நிலங்களைப் பறிமுதல் செய்து, கிறிஸ்தவர்களைத் துன்புறுத்தினான்.

மன்னார் வேதசாட்சீகள்

போர்த்துக்கேயருடைய காலத்தில் யாழ்ப்பாண இராட்சியத்தை சுவ்கிலி அரசன் என அழைக்கப்படும் ஜூகராசசேகரன் அண்டு வந்தான். அவன் தன்னுடைய இராட்சியத்தில் போர்த்துக்கேயர் மறைப்பட்டுப் பணியில் ஈடுபடுவதை அதரம்பத்தில் விரும்பவில்லை. அழினும் பிரான்சிஸ்கன் சபைக் குருக்கள் மாறுவேடங்களில் மறைமுகமாக நற்செய்தியை அறிவித்து பல்லர மனம் திருப்பினர்.

அக்காலத்தில் மன்னார் யாழ்ப்பாண இராட்சியத்தின் ஒருபகுதியாக இருந்தது. அக்காலத்தில் இந்தியாவில் இருந்து மன்னாருக்கு வந்து குடியேறியிருந்த மக்கள், தம் இனத்தவர்கள் இந்தியாவில் புனித சவேரியாரின் மறைப்பணியால் கிறிஸ்தவர்களாகியதை அறிந்து, தங்களுக்கும் வந்து நற்செய்தியைப் போதிக்குமாறு தாது அனுப்பினார்கள்.

அவ் அழைப்பை ஏற்ற புனித சவேரியார் தனக்குப் பதிலாக ஒரு குருவானவரை அணுப்பிவைத்தார். மன்னாருக்குச் சென்ற குருவானவர் அங்குள்ளவர்களுக்கு நற்சிசய்தியைப் போதித்ததின் விளைவாக ஏறக்குறைய எழுநாறு பேரை மனந்திருப்பினார்.

இச் செய்தியை அறிந்த சங்கிலி மன்னன் கோபங்கொண்டு 5000 படை வீரர்களைத் தீர்ட்டிக் கொண்டு மன்னாருக்குச் சென்றான். அவன் கிறிஸ்தவர்களிடம் கிறிஸ்தவத்தை கைவிட்டு மீண்டும் இந்துக்களாக வருமாறு கட்டளை இட்டான். அணால் மன்னார்க் கிறிஸ்தவர்கள் மன்னவுடைய கட்டளையை ஏற்க மறுத்ததோடு கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தில் உறுதியாய் இருந்தனர். அதுத்திரம் கொண்ட அரசன் அவர்களுக்கு மறையைப் போதித்த குருவானவரையும், 700 பேரையும் பெண்கள், குழந்தைகள் எனப்பாராது கொலை செய்தான். இத்துயரச் சம்பவம் 1544^{ஆண்டு} மார்க்ரியில் “தோட்டவெளி” என்றுமிடத்தில் நிகழ்ந்தது. மறைசாட்சிகளின் இரத்தம் திருச்சபையின் வித்தாக மாறி மன்னாரில் திருச்சபை வேறூன்றியது. இன்றும் மன்னாரில் கிறிஸ்தவர்கள் விசுவாசத்தில் உறுதியாக வளர இந்நிகழ்வு பெரிதும் வழியாக அமைந்துள்ளது

ஓல்லாந்தர் காலத்தில் கத்தோலிக்கர் துண்புறுத்தப்படல்

போர்த்துக்கேயருக்குப் பின் கி.பி 1658^{ஆண்டு} இருந்து 1796 வரை இலங்கையை ஓல்லாந்தர் ஆட்டச் செய்தனர் அவர்கள் கல்வியூட்டைய கொள்கைகளை அதற்குத் து அதனைப் பரப்பி வந்தனர். அந்த வகையில் இலங்கையிலும் கல்வியூட்டைய கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்கு வசதியாக கத்தோலிக்க சமய நடவடிக்கைகளை கட்டுப்படுத்தி அழிக்கும் நோக்கில் அதனை தடைசெய்தனர். கத்தோலிக்க அலுயங்களைப் பற்றிமுதல் செய்து தீருச்சுறுபங்களை உடைத்து தீக்கிரையாக்கினர். கத்தோலிக்க மறைபோதகப் பணியில் ஈருப்பட்டவர்களை இங்கிருந்து வெளியேற்றினர். மறைவாக தங்கிமிருந்து பணிசெய்த குருக்களையும், வழிபாடுகளை நடத்திய கத்தோலிக்கர்களையும் கைதுசெய்து துண்புறுத்திக் கொலைசெய்தனர்.

கத்தோலிக்காரின் விசுவாசப் புத்துணர்ச்சை

ஓல்லாந்தரால் கத்தோலிக்க மக்கள் துண்புறுத்தப்படுவதையும், அவர்களின் விசுவாச வாழ்வில் ஒருவித வரட்சி ஏற்பட்டதையும் இந்தியாவின் கோவையில் இருந்து அறிந்து கொண்ட அருட்தந்தை யோசவ்வால் அடிகள் அப்போஸ்தலிக்க அர்வத்தால் தாண்டிப்பட்டு பெரும் சிரமங்கள் மத்தியிலும் பலத்த தடைகளையில்லாம் தாண்டி இலங்கை வந்தார். அவருடைய வருகையினால் முப்பது வருடங்களுக்குப் பின் யாழ் மண்ணில் தீருப்பல் நிறைவேற்றப்பட்டு தட மறைப்பாளர்கள் எல்லாம் நாட்டை விட்டு

 இறையியல் கோலங்கள்

வெளியேற வேண்டும் என்ற ஓல்லாந்தரின் சட்டத்தால் வந்த குருக்கள் எல்லாம் வெளியேறிய நிலையில் தம் உயிரை, ஒரு பொருட்டாக கருதாது தன்புறம் கத்தோலிக்கருக்கு துணையாக நின்று அவர்களை விசுவாச வாழ்வில் உறுதியடையச் செய்வதே தம்பணி என இணர்ந்து இங்கு வந்து வீடு வீடாக பிச்சை எடுப்பது போல் சென்று கத்தோலிக்கரை இனங்கண்டு அவர்களை ஒன்று கூட்டி திருப்பலையை நிறைவேற்றி அருட்சாதனங்களை மக்களுக்கு வழங்கி வரட்சியற்ற அறன்மீக வாழ்வில் ஒரு மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தினார். யோசவ்வாஸ் அடிகளாரின் வருகையும். ஆற்மீக வாழ்வையும். அயராத உழைப்புமே இன்றும் எமது மண்ணில் கத்தோலிக்க விசுவாசம் நிலைத்து நிற்பதற்கு காரணம் என்றால் அதனை யாரும் மறுப்பதற்கு இல்லை.

தொடருகின்ற தடைகளும் தாக்குதல்களும்

“உலகினங்கும் சென்று படைப்பிற்கெல்லாம் நற்செய்தியை அறிவியுங்கள்” என்ற கிறிஸ்தவின் கூற்று அவருடைய பெயரால் திருமூக்குப் பெற்ற ஓவ்வொரு கிறிஸ்தவனுக்கும் கிறிஸ்தவருக்கும் கிறிஸ்தவவை அறிவித்து கிறிஸ்தவுக்கு சான்று பகரவேண்டும் என்ற பொறுப்பைக் கொடுத்திருக்கின்றது. “நற்செய்தி அறிவிக்காவிடில் ஜோயா எனக்குக் கேடு” என்ற பவுலதியாரின் கருத்து இன்று பல கிறிஸ்தவ சபைகளுக்கிடையே நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியை தீவிரப்படுத்தியுள்ளது. அவ்வாறு நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணி தீவிரமடைகின்ற போது பல தடைகள் ஏற்படுவதோடு அத்தடைகள் இன்று கிறிஸ்தவர் களுக்கிடிரான தாக்குதல்களாகவும் மாறிவருகின்றன.

இலங்கையிலே பெருகிக்கொண்டு வருகின்ற கிறிஸ்தவ பிரிவினைச் சபைகள் நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியின் உள்ளாந்த நிலையை கேள்விக்குறியாக ஆக்கி நிற்கின்றது. அத்துடன் பிறசமயத்தவர்கள் கிறிஸ்தவத்தையும், கிறிஸ்தவர்களையும் சந்தேகத்துடன் நோக்கும் நிலையை ஏற்படுத்தி விட்டிருக்கின்றது. பாரம்பரியமான கிறிஸ்தவ சபைகளிடையே கிறிஸ்தவ ஒன்றிப்பு பற்றிய சிந்தனை இருவாகி, வளர்ச்சியடைந்து வருகின்ற போதிலும், அம்முயற்சிகளுக்கு பெரும் தடைகளாக கூட அடிப்படைவாதக் குழுக்கள் எனப்படும் சில கிறிஸ்தவ சபைகளின் செயற்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. இவர்களின் செயற்பாடுகள் எல்லோரும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும் என்ற இறைமகன் கிறிஸ்துவின் விருப்பத்திற்கு முரணாக இருக்கின்றது என்பதை சிந்திக்க மறந்துவிடுகின்றார்கள்.

கி.பி 16^{ம்} 17^{ம்} நாற்றாண்டுகளில் ‘மறைபரப்புதல்’ என்றும் சொல்லாலேயே நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணி நிறைவேற்றப்பட்டது. அக்காலத்தில் ‘கிறிஸ்தவ சமயத்திற்கு அப்பால் மீட்பு இல்லை’ என்ற கருவி நிலவியதால் அனைவரையும் தீருச்சபைக்குள் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற முனைப்போடு நற்செய்தி அறிவிக்கப்பட்டு மனம்

திரும்பியவர்கள் மதமாற்றம் செய்யப்பட்டார்கள். இது உலகின் பல திசைகளிலும் கத்தோலிக்கருக்கு எதிரான எதிர்ப்பலைகளை உருவாக்கியது. இதன் விளைவாக இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்தில் “மறைபரப்புப்பணி” என்றும் சொல்லுக்குப் பதிலாக “நற்செய்திப்பணி” என்றும் சொல் கையாளப்பட்டது. இதனால் நடைமுறையில் பல மாற்றங்களும் ஏற்பட்டது.

இப்புதிய பார்வையை இன்றும் சரியாக விளங்கிக்கிளாள்ளாதவர்கள் மதவாதம் பேசிக்கொண்டு மதமாற்ற தடைச்சட்டங்களை கொண்டுவருவதற்கு முற்படுகின்றார்கள். உண்மையில் மதம் என்பது தனிமீனித உரிமையுடன் தொடர்புபட்டது. ஒருவருக்கு தான் விரும்பிய மதம் தொடர்பான சிந்தனைகளைப் போதிப்பதற்கும் உரிமையுண்டு, தான் விரும்பிய மதத்தைப் பின்பற்றுவதற்கும் உரிமையுண்டு. இவ்வாறான உரிமை அரசியலில் உறுதியாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ள போதிலும், அண்மையில் கிறிஸ்தவர்கள் மதமாற்றம் செய்கின்றார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டில் 129 கிறிஸ்தவ, கத்தோலிக்க அலுயங்கள் தாக்கப்பட்டுள்ளன.

இவை தொடரும்

கிறிஸ்தவத்திற்கும், கிறிஸ்தவர்களுக்கும், எதிர்ப்புக்களும், தாக்குதல்களும், துண்புறுத்தல்களும், கொலைகளும் புதிதல்ல. வரலாற்றின் அழற்பத்தில் இருந்து இவை தொடரப்படுகின்றன. “முதல் அழியிரம் அடுண்டுகளில் ஜோரோப்பிய மண்ணிலும், இரண்டாவது அழியிரம் அடுண்டுகளில் அமெரிக்க, அபிரிக்க, மண்ணிலும், இயேசுவின் சிலுவை ஊன்றப்பட்டது போல, முன்றாவது கிறிஸ்தவ அழியரமாண்டில் இப்பெரிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அழியாக் கண்டத்தில் மிகப்பெரிய விசுவாச அறுவடை நடைபெறும் என்ற நாம் செபிக்கலாம்” என்ற திருத்தந்தை இரண்டாம் யோவான் பவுலின் கருத்துப்படி அழியாவில் இருந்தும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு அதிகமான எதிர்ப்புக்கள் தோன்றும் என்பதில் ஜயமில்லை. உலகிங்கும் சென்று படைப்புக்கிளல்லாம் நற்செய்தியை அறிவியுங்கள் என்ற கிறிஸ்தவின் வேதவாக்கு நிறைவேறும் வரை கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிராக தாக்குதல்கள் தொடரும். எனவே இலங்கையில் உள்ள கத்தோலிக்கராகிய நாம் இதனை நன்கு உணர்ந்து எமது விசுவாசத்திற்கு எதிராக வரும் சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்க எம்மை தயார்படுத்த வேண்டும்.

உதவிய நூல்கள்

1. பிலிப்ஸ் இ. யேசுதாசன் ~ பரிசுத்த ஏடுகளைக் கூற்றல்
2. பிலிப்ஸ் இ. யேசுதாசன் ~ கிறிஸ்தவ வாழ்வு
3. ம. பாலவியப்பின்னை ~ யாழ்ப்பாணத்தில் கத்தோலிக்க திருச்சபை
4. இறையியல் கோஸங்கள், மூடியை ~17, வண்ணம் ~1, மார்ச் 2004

பழைய ஏற்பாட்டில் இறைவார்த்தை அறிவிப்பு

நாட்சோ. ப.விமல் ஓ.ம.தி

முன்னுரை:

புதிய ஏற்பாட்டில் இறைவார்த்தை அறிவிப்பு பற்பல இறைமனிதர்களுடு நடைபெற்றது என்பது கண்கூடு. பழைய ஏற்பாட்டில் இறைவார்த்தை அறிவிப்பு மிகச்சிறந்த கடவுளின் மனிதர்களால் நிகழ்த்தப்பட்டது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. அகவே பழைய ஏற்பாட்டில் இறைவார்த்தை யார்ஜினாக பகிரப்பட்டது, யாருக்காக பகிரப்பட்டது, எந்தப்பீன்னனியில் எவ்வகையில் பறைசாற்றப்பட்டது என்பதை வெளிக்கொண்டவதே இக் கட்டுரையின் இலக்காகும்.

பழைய ஏற்பாட்டில் இறைவார்த்தையா?

இறைவன் தான் விரும்பியவற்றை எண்ணியவற்றை தான்விரும்பிய நேரங்களில் செய்தியாக, எச்சரிக்கையாக, உரையாடலாக இன்னும் பல்வேறு வடிவங்களில் கடவுளின் மனிதர்களுடு தான் தேர்ந்த கொண்ட இறைமக்களுக்கு கூறினார். இதனையே இறைவார்த்தை என்கிறோம். “தாய அழவியால் அட்டகொள்ளப்பட்ட மனிதர்கள் கடவுள் அருளியதை உரைத்ததே இறைவாக்கு. அது ஒருபோதும் மனித விருப்பத்தால் உண்டானது அல்ல” (பேது 1:21) இறைவார்த்தை சில நேரங்களில் சில மக்களுக்கு அறுவதலைக் கொடுக்கின்ற செய்தியாகவும் சிலருக்கு எச்சரிக்கையாகவும், சிலருக்கு வாழ்வின் ஒழுங்குகளைச் சொல்லிக்கொடுக்கின்ற சட்டக்கோவையாகவும் உள் வாங்கப்பட்டது.

காலத்துக்கு காலம் கடவுள் மக்களோடு பேசியவற்றைத் தொடுத்து ஏட்டுச்சுருளாக, சட்டக்கோவையாக இன்னும் வரய்மொழிப் பாரம்பரியமாக தங்களை தக்க வைத்துக்கொண்டிருந்தனர். இவ் இறைவார்த்தைத் தொகுப்பே பிற்காலத்தில் திருவிவிலியமாக கருவாக உருவானதென்பது நிதர்சன உண்மை.

யாரால் யாருக்கு இறைவார்த்தை

எபிரேய மூல வார்த்தையான “நபி” யை அராய்ந்து பார்த்தால், இச்சிசாற்பதம் இறைவனின் வரர்த்தையை அறிவிப்பவர்களை “கடவுளுக்காக பேசுவர்” அல்லது

இறையியல் கோலங்கள்

உண்மையில்
இறைவாக்கினரின்
பணி கடவுளின்
வார்த்தையை,
விருப்பத்தை
எடுத்துக்
சூறுவதாகும்.

“இறைவாக்கினர்” என சுட்டி நிற்பதைக் கரண்ளாம். அத் தகையோரை “கடவுளின் வாய்” என்றும் இறைத்திட்டத்தை மக்களுக்கு ஏழுத்துரைக்கும் ‘கருவி’ எனவும் இப்பதம் கோடிட்டு நிற்பதைக்காணலாம். ஏனெனில் “நபி” என்றால் அழைக்கப்பட்டவர் என்பது பொருள். எனவே தனது வார்த்தையை அறிவிக்க கடவுளால் அழைக்கப்பட்டவரே “இறைவாக்கினர்” என்பது மூலப் பொருளாகும். உண்மையில் இறைவாக்கினரின் பணி கடவுளின் வார்த்தையை, விருப்பத்தை எடுத்துக் கூறுவதாகும். அதனால் இறைவாக்கினர் கடந்த காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் பற்றி மட்டுமே கவலை கொண்டவர்கள் அல்ல. அவர்கள் நிகழ்காலத்தைப் பற்றியும் அக்கறை கொண்டவர்கள். இறைவன் மனித இனத்தின் வரலாற்றை நிர்ணயிப்பவர், அதற்கு பொருள் அளிப்பவர். கடந்த காலத்தில் இறைவன் அறநிய மாபிழும் செயல்கள் இன்றைய நாட்களை நிர்ணயிக்கும் என்று கூறினர். பொதுவாக இறைவாக்கினர் என்பவர் வரும் நிகழ்ச்சிகளை முன் கூட்டியே அறிவிப்பவர் என பரவலாக கருதப்பட்டாலும் அது மற்று முழுதாக சரியல்ல.

இறைவன் தான் தேர்ந்துகொண்ட மக்களோடு தனது செய்தியை சொல்ல விளைந்தார். அதலால் இறைவாக்கினர்களோடு கடவுள் பேசினார். இறைவாக்கினர்கள் நேரடியாக மக்களோடு பேசினார்கள். மக்களின் ஒழுக்க நெறியான வாழ்வுக்கு கூடிய முக்கியத்துவம் கொடுத்தார்கள் சோவூற்று மக்களுக்கு ஊக்கமுட்டினார்கள்.

தெய்வ வழிபாடு, சமூக நீதி, ஒழுக்க நெறி வழிபாடுபற்றி வலியுறுத்தி மக்கள் வாழ்வை வளப்படுத்தி செழுமைப்படுத்தினார்கள். இவ் இறைவாக்கினர்கள் தங்களது வாழ்வையும் இறைவாக்கையும் பிரத்து வாழவில்லை. மாறாக தாங்கள் கூறிய படியே வாழத்தலைப்பட்டார்கள். இல்லாயேல் வரலாறு பல்வேறு பரிணாமங்களை கொண்டிருந்த படியால் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் வெவ்வேறு இறைவாக்கினர் தோன்றி இறைச்செய்தியை மக்களுக்கு கொடுக்க முன்வந்தனர். இப்பரிணாமங்களை முன்று கட்டங்களுள் அடக்கலாம்.

இறைவன்

தான்

தேர்ந்துகொண்ட

மக்களோடு

தனது

செய்தியை

சொல்ல

விளைந்தார்

1. இஸ்ராயேல் நாட்டின் பிளவுக்கு முன் (கி.மு. 926)

சாழுவேல், நாத்தான், அகியா, காது போன்றவர்கள் இக்காலகட்டத்தில் இறைவாக்கினர்களாக தங்கள் பணியாற்றினர். சாழுவேல் அரசர்களான செலோரூம் தாவீதோரும் நெருங்கிய தொடர்புடையவராகவும், நாத்தான் அரசவை இறைவாக்கினராகவும் செயற்பட்டனர். இறைவாக்கினர் காது, தாவீது அரசனின் உதவியாளராக அவரோடு பணிபுரிந்தார். சாழுவேல், நாத்தான், அகியா காது போன்றவர்கள் அரசர்கள் தங்கள் அரசாட்சியை செழிப்புற நிறைவேற்ற தண்ணபுரிந்ததோடு தங்கள் அரசாட்சியில் நீதி தவறியபோது அச்சுறுத்தி கண்டித்து அவர்களை நெறிப்படுத்தினர்.

2. இஸ்ராயேலரின் பிளவுக்கு பின்பும் பயிலோனிய அடிமைத்தனத்தின் முன்பும் (கி.மு. 587)

கி.மு 926 நாடு பிளவுபட்டதால் வட பகுதியில் எலியா, எலிசா ஆகிய இறைவாக்கினர்களும் அரசியலிலும், ஆன்மீகத்திலும் தீவிரமாக ஈடுபட்டனர். எலியா அந்திய தெய்வங்களுக்கிடத்திராகவும், பொய்வாக்கினருக்கிடத்திராகவும் அரசர்கள் ஏழைகளைக் கச்கிய அநியாயங்களுக்கிடத்திராகவும் குரல் கொடுத்தார்.

எலிசாவும் எலியாவைத் தொடர்ந்து தன் கடமைகளைச் செய்தார். அவரைத் தொடர்ந்து ஆமோஸ் ஓசேயா போன்றோர் நீதி பற்றி இறைவாக்குரைத்தனர்.

இதற்குப் பகுதியான யூதா நாட்டில் எசாயா, எரேமியா போன்ற இறைவாக்கினர்கள் அரசாட்சியில் ஈடுபட்டு அரசர்களுக்கும் மக்களுக்கும் ஆலோசனைகளையும் அறிவுறுத்தல்களையும், கூறினார்கள். தகுந்த வாழ்வு முறையினையும், ஒழுக்க நெறிகளையும் நம்பிக்கை தருகிற வார்த்தைகளையும் இறைவாக்காகப் பொழிந்தனர்.

3. பயிலோனுக்கு நாடு கடத்தப்பட்ட காலம் (கி.மு. 587-538)

இறைவார்த்தையானது

வேதனையால்
துயரங்களால் வாடி
வதங்கீக் கொண்டிருந்த
மக்களுக்கு
நம்பிக்கையையும்
புதிய தெம்பையும்
கொடுக்கது.

யூதாவின் மக்கள் பயிலோனிய மன்னன் நெபுக்தனேசரால் பயிலோனியாவுக்கு நாடு கடத்தப் பட்டிருந்த வேளை இரண்டாம் எசாயாவும், எலிசக்கி யேவும் மக்களுக்கு ஆற்றலையும் நம்பிக்கையையும் கொடுப்பவர்களாக தீகழ்ந்தனர். இவர்களுடைய இறைவார்த்தையானது வேதனையால் துயரங்களால் வாடி வதங்கீக் கொண்டிருந்த மக்களுக்கு நம்பிக்கை யையும் புதிய தெம்பையும் கொடுத்தது.

இறையியல் கோலங்கள்

இறைவாக்களோர் இறைவார்த்தையை எப்படிப் பகிர்ந்தனர்

1. இறைவனுக்கும் இஸ்ராயேல் மக்களுக்கும் நெருங்கிய இணைப்பு.

இறைவாக்கினர்கள் இறைவனை மிக நெருக்கமாகக் காட்டுவதற்கு முனைந்தனர். இறைவன் மக்களோடு மிகுந்த தொடர்பாடலை வைத்திருக்கிறார் எனவும், அவரது உறவும் தோழமையும் உடன்படிக்கையில் வெளிப்பட்டதெனவும் கூறுகிறார். இறைவாக்கினர்கள் கடவுளை இஸ்ராயேலின் கணவராகவும் (ஒசே 1-3; எசா 54:18; எரே 2:2; 3:1-11; எசே 16:23), இன்னும் குயவன் மட்பாண்ட கதைமிழூடாக (எரே 18, எசா 11:1-9), ஆயன் ஆடுகள் (எசே 34) உருவகங்களுக்கூடாக கடவுளின் நெருக்கத்தையும் பினைப்பையும் நன்கு வெளிப்படுத்தினர்.

மக்கள் இறையுறவைத் துண்டித்து வேற்றுத்தெய்வங்களை வழிபட முனைந்த போது பேரழிவு, பஞ்சம், போரில் தோலவி, அகதிகளாகும் அபாயம் பற்றி எச்சரித்து இறைச்சிசெய்தியை மக்களுக்கு அறிவித்தனர்.

2. நீதியின் தேவன் இறைவன்

இறைவாக்கினர்கள் வாழ்ந்த காலகட்டத்தில் நீதி பற்றி ஓர் தேடல் காரணமாக இருந்தது. அயலவருக்கு இரங்குதல், கடவுள் முன் அனைவரும் சமமே, நீதி வழுவாமை போன்ற கண்ணோட்டங்கள் மோசே காலந் தொடக்கம் சமுக கோட்பாடாக, அவர்களுள்ளே எதிர்ப்பட்ட சட்டக்கோவையாக, வாய் மொழி வந்த பாரம்பரியமாக பேணப்பட்டு வந்தது. மக்கள் இவற்றிலிருந்து தவறிய போது கடவுளை நீதியரசாகக் காட்டி அச்சுறுத்தலாக மக்களை சென்றடைந்தது.

3. வழிபாடும் வாழ்வும்

இஸ்ராயேல் மக்கள் காலத்துக்கு காலம் வித்தியாசமான வழிபாட்டு முறைகளை தங்களாகத்தே அறிமுகப்படுத்தி, சடங்குகளுக்கும், சம்பிரதாயங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து வாழ்வைத் தனியே பிரித் துக்காட்டி உளத்தாய்மையின்றி வாழுத் தலைப்பட்டனர். இறைவாக்கினர்கள் வழிபாடுகள் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை மாறாக, வழிபாட்டு முறைகளில் அர்த்தம் இருக்க வேண்டுமெனவும், வழிபாடுகள் கடவுளை நோக்கி மக்களை அழைத்துச்செல்ல வேண்டு மென்ற கருத்தையும் முன் வைத்தனர். (ஆமோ 5:21-25;

உண்மை
வழிபாடின்பது
ஒருவர் தன்னையே
கடவுளுக்கு
அர்ப்பணிப்பதும்,
உண்மையான
மனமாற்றத்தோடும்
கடவுளிடம் திரும்பி
வருவதாகும்

எசூ 1:10-20) இறைவாக்கினரின் கருத்துப்படி உண்மை வழிபாடிடன்பது ஒருவர் தன்னையே கடவுளுக்கு அர்ப்பணிப்பதும், உண்மையான மனமாற்றத்தோடும் கடவுளிடம் திரும்பி வருவதாகும். அத்தோடு நீதி செலுத்துவதும் உரிமைகள் காப்பதும், ஏழை அனாதைகள், கைம்பிண்கள், அகதிகளைக் காப்பாற்றுவதும் உண்மையான பணியியனவும் தங் கள் செய்திகளில் இறுக்குமாகச் சொன்னார்கள்.

முடிவுரை:

இறைவார்த்தைப் பகிள்வு பழைய ஏற் பாட்டில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் வித்தியாசமான பின்னணிகளில் இறைவாக்கினர்களால் நிகழ்த்தப்பட்டது. அவை இறைவனுடைய செய்தியாக மக்களைச் சென்றடைந்தது.

அவற்றுக்கு செலிமிடுத்தோர் இறைமக்களாக தங்கள் வாழ்வை மாற்றி தூய வாழ்வு வாழ்ந்தனர். அதே போல் இன்னும் பழைய ஏற்பாட்டில் செய்யப்பட்ட இறைவார்த்தை எமக்கு மிகப்பொருத்தமாகவே கணிக கப்படுகிறது. எனவே நாமும் அவ் இறைவார்த்தையை எங்களது அன்புள்ளங்களோடு ஏற்று வாழ்வைத் தூயதாக்குவோம்.

உண்மை
வழிபாடிடன்பது

ஓருவர்
தன்னையே
கடவுளுக்கு
அர்ப்பணிப்பதும்,
உண்மையான
மனமாற்றத்தோடும்
கடவுளிடம் திரும்பி
வருவதாகும்.

“தூய அஹியால்
அட்கொள்ளப்பட்ட மனிதர்கள்
கடவுள் அருளியதை உரைத்ததே
இறைவாக்கு. அது ஒருபோதும்
மனித விருப்பத்தால் உண்டானது
அல்ல” (2பேது 1:21)

அறிமுகம்

மனித வரலாறு நீண்டது. மனிதர்கள் அனைவரும் வரலாற்றை ஒரே பார்வையில் அணுகுவதில்லை. மேற்கத்தையவர்கள் வரலாற்றை முன்னோக்கிச் செல்லும் ஓர் செயற்பாடாக (linear process) நோக்குகின்றனர். இவர்களைப் பொறுத்தவரையில் மனிதன் நிகழ்காலச் செயற்பாடுகளில் மாத்திரம் செல்வாக்குச் செலுத்தக் கூடியவனாக இருக்கின்றான். இறந்த காலமும் எதிர்காலமும் மனிதத்தைய பிடிக்குள் இல்லை. கீழைத்தயவர்கள் குறிப்பாக இந்த சித்தார்ந்தம் வரலாற்றை மீண்டும் மீண்டும் நிகழும் (cyclic) ஒன்றாகக் கருதுகின்றது. காலநிலை மாற்றமடைவது போன்று இம்மாற்றம் நிகழ்கின்றது. இச்சித்தனையை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்குகையில் மனிதன் அனைத்துக் காலத்திலும் செல்வாக்குச் செலுத்தக் கூடியவனாக காணப்படுகின்றான். இன்றைய உலகில் அநேகமான நாடுகள் மேற்கத்தைய முறையையே பின்பற்றுகின்றன. இதனடிப்படையில் பரந்த பிரபில் காலத்தை புராதனகாலம் (ancient world), மத்தியகாலம் (middle ages), நவீன காலம் (modern period), பின்நவீன காலம் (post modern period), என நான்கு காலங்களாக வகுக்கலாம்.

பின் நவீனர்த்துவர்த்தல் (Post- Modernism) நற்செய்தி டிர்சீப்பும் சவால்களும்

அருட்சகோ. பி.தே. யுட்தாஸ்

நற்செய்தி அறிவிப்பானது மேற்கூறப்பட்ட காலங்களில் ஒரேபாணியில், ஒரே முறையில் மேற்கொள்ளப்படவில்லை; மேற்கொள்ளப்படவும் முடியாது. காரணம் மனிதனின் சிந்தனை வளர்ச்சி காலத்துக்குக் காலம் மாற்றம் அடைந்து வருகின்றது. எனவே இப் பின்நவீனத்துவ காலத்தில் வாழ்கின்ற நாம் எமது பாரிய பொறுப்பாகிய நற்செய்தி அறிவித்தலை மேற்கொள்ளவேண்டிய தேவையையும், அத்தேவையை மேற்கொள்ளும் போது நாம் சந்திக்கும் சவால்களையும் இக்கட்டுரையில் குறித்துக்காட்ட விழைகிறேன். பின்நவீனத்துவம் என்ற பதம் பின்வருமாறு பொருள் கொள்ளப்படுகிறது.

பின்நவீனத்துவ காலம்

பின்நவீனத்துவம் என்ற பதத்தை 19ம் நாற்றாண்டுகளின் பின்பகுதிகளில் கையாளத் தொடங்கிவிட்டார்கள்¹. பின் நவீனத்துவம் என்ற கருத்தானது பரந்த டா. மரியசேவியர், Post Modernism: சில அறிமுகக் குறிப்புகள், கலைத்தாது, யாழ்ப்பானம்: திருமறைக்கலாமன்றம், 1999.

வடியப்பரப்பை உள்ளடக்கம் ஓர் கருதுகோளாகும். மக்கள் தமிழ்மூலம் தமிழ்மூலவுள்ள இலகினதும் உள்ளர்த்தங்களையும், அடிப்படைகளையும் அறிந்துகிளான்றும் முயற்சியிலிருந்து விடுபட்டு அணைத்தையும் கேள்விக்குறியாக்கி ஜயப்பாட்டில் மேலோங்கி நிற்பது பின்நவீனத்துவம் ஆகும்². இது பன்மைத்துவத்தைப் போற்றி ஒருமைப்பாட்டையும் முழுமையான தன்மைமையும் ஒதுக்குகின்றது. மரபுசார் கொள்கைகளையும் அதன் பின்னணிகளையும் ஒதுக்கி அவற்றின்பால் அவநம்பிக்கையை வளர்க்கின்றது. மாந்திரிக்ததன்மையை ஏற்று, கருத்து விலகல்களுக்கு இடமளித்து ஒருமைப்பாட்டைவிட தனித்துவத்தையும், பேரரசியலைவிட நண்ணரசியலையும் போற்றுகின்றது. மெய்மை என்பது சமூகக்கட்டுமானம் என்றும், உலகையாக்கும் மனிதன் இலகினால் ஆக்கப்பட்ட பொருளாகிறான் என்றும் கூறுகின்றது. சுயம் (self) என்று நாம் கருதுவது பொருளாற்று ஒன்று என்றும், சுயம் வைக்கப்பட வேண்டிய இடத்தில் பல்வேறுபட்ட உணர்ச்சி நிலைகளையும், கீழ்த்தரமான அடிசைகளையும் வைத்துப் போற்றுகின்றது.

பின்நவீனத்துவம் என்ற புதியபார்வையில் விளிம்பு நிலையில் இருந்த சில கருத்துநிலைகள் ஏடுத்துக்காட்டாக, பெண்ணியம், பல்லினப்பண்பாட்டினைவு போன்றன விவாதத்தின் மையப்பொருள்களாக மாறிவிட்டன.³ மனித இருப்பைத் தூய்மையாகக் கருதிவந்த ஒழுக்கவியற் கோட்டாருகள் பொருளாற்று, பயன்று ஒன்றாகும் என்ற கருத்தைப் பரப்பி உலகில் விழுமிய முறையையே அடியோடு அழித்துவிட்டது. எப்படியும் வாழலாம் என்ற மாயையைப் பரப்பி அழிவுகளிற்கும் இறப்பிற்குமுரிய நோய்களின் உருவாக்கத்திற்கும் பின்நவீனத்துவம் வழிகோலியது எனலாம்.

நற்செய்தி அறிவிப்பு (Evangelization)

“விண்ணுலகிலும் மன்னுலகிலும் அணைத்து அதிகாரமும் எனக்கு அருளப்பட்டிருக்கிறது. எனவே நீங்கள் போய் எல்லா மக்களித்தாரையும் சீடராக்குங்கள்; தந்தை மகன் தூய அறிவியின் பெயரால் திருமுக்குக் கொடுங்கள்....” (மத் 28:19-20)

என்று நற்செய்தி அறிவித்துவுக்கான கட்டளையையும், அதிகாரத்தையும் கிறிஸ்து நமக்குத் தருகின்றார். நற்செய்தி அறிவிப்பு என்ற பதம் கிறிஸ்துவை மற்றவர்களுக்கு அறிவித்தலை, குறிப்பாக கிறிஸ்துவை அறியாதவர்களுக்கு கிறிஸ்துவை எடுத்துக் கூறவதைக் குறித்து நிற்கின்றது. இரண்டாம் வத்தீக்கான் திருச்சங்க, திருச்சபையின் நற்செய்திப்பணி பற்றிய கொள்கைத் திரட்டு நற்செய்தி அறிவித்தலை பின்வருமாறு வரையறக்கின்றது.

² Ibid.,

³ Ibid.,

“அனைவருக்கும் மீட்பின் அருள்டையாளமாய் கடவுளால் மக்களினத்தார்க்கு அனுப்பப்பட்ட திருச்சபை தம் இயல்பான பொதுத்தன்மையின் உள்ளார்ந்த கோரிக்கைகளுக்கு ஏற்பவும், தன்னை நிறுவியவரின் கட்டளைகளுக்குப் பணிந்தும் எல்லா மனிதர்களுக்கும் நற்செய்தியைப் பறைசாற்ற முயல்கிறது. இத்திருச்சபை திருத்தாரத்களை அடித்தளமாக கொண்டு அமைக்கப்பட்டது. திருத்தாரத்ரகளோ கிறிஸ்தவின் அடிச்சவுக்களைப் பின்பற்றி “உண்மையின் செய்தியைப் பறைசாற்றிச் சபைகளைத் தோற்றுவித்தனர்” இப்பணியைத் தொடர்ந்து செய்வது அவர்களுடைய வழித் தோன்றலின் கடமையாகும். இதன் மூலம் அடிண்டவருடைய வார்த்தை உங்களிடையே விரைந்து புகழ்பெற்றும் (ஐதச 3:1). அஃதோரூகூட இறையாட்சி பறைசாற்றப்பட்டு உலகிகங்கும் நிலைநாட்டப்படும்.⁴

கிறிஸ்தவால் எமக்குக் தரப்பட்ட நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியானது இன்னழும் முழுமையடையாது இருக்கின்றது. கிறிஸ்து மண்ணுலகில் மனுவுடல் ஏற்ற இரண்டு அழியரமான்டுகள் (மிலேனியங்கள்) முடிவுடைந்த போதிலும் நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணியானது தொடக்கநிலையிலேயே இருக்கிறது. நாம் அனைவரும் எம்மை அதிகமாக நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணிக்கு அர்ப்பணிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என திருத்தந்தை இரண்டாம் யோவான் பவுல் தனது “மீட்பின் தூதுப்பணி” (Redemptoris Missio) என்ற திருமடலில் குறிப்பிடுகிறார்.⁵

நற்செய்தி அறிவிப்பானது அனைத்துக் கிறிஸ்தவர்களினதும் அடிப்படையான அர்ப்பணிப்பு ஆகும். தற்கால திருச்சபையானது 20ம் நூற்றாண்டு மக்களுக்கு ஏற்றவாறு நற்செய்தியைப் பறைசாற்ற வேண்டும் என திருத்தந்தை அஹாம் பவுல் தனது ‘இன்றைய உலகில் திருச்சபையின் நற்செய்திப் பணி’ (Evangelii Nuntiandi) என்ற திருமடலில் குறிப்பிடுகிறார்.⁶

பின் நவீனத்துவ காலத்தின் முன்பு நற்செய்தி அறிவிப்பானது கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்கள் நரகத்திற்கு சென்றவிடுவார்கள் என்ற பயத்தின் காரணமாக மேற்கொள்ளப்பட்டது (Negative evangelization). ஆனால் இப் பின் நவீனத்துவ

⁴ ப. பவுல் வியோன் பொது. பதி. ஆசி., இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்க ஏடுகள், திருச்சிராப்பள்ளி: தேடல் வெளியீடு, தூய பவுல் இறையியல் கல்லூரி 2001, பக 501.

⁵ John Paul II, Redemptoris Missio; Permanant Validity of the Church's Missionary Mandate, The Catholic National Commission for Missionary Activity, Colombo, p.3.

⁶ John Paul II, Evangelii Nuntiandi; On Evangelization in the Modern World, St. Paul Books of Medio, California, p.3.

காலத்தில் கிறிஸ்தவின் அன்பை மற்றயவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அன்பின் நிமித்தம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது (Positive evangelization)⁷.

மீள் நற்செய்தி அறிவிப்பு (Re- evangelization),

புதிய நற்செய்தி அறிவிப்பு

மீள் நற்செய்தி அறிவிப்பு, இரண்டாம் கட்ட நற்செய்தி அறிவிப்பு, புதிய நற்செய்தி அறிவிப்பு போன்ற அனைத்தும் ஒத்தகருத்தையே கொண்டுள்ளன⁸. ஆனாலும் இவற்றிற்கிடையில் நனுக்கமான சில வேறுபாடுகளை நாம் அவதானிக்கலாம்.

மீள் நற்செய்தி அறிவிப்பு (Re- evangelization)

கிறிஸ்தவத்தின் தொட்டிலாக ஜேரோப்பா விளங்கியது யாவரும் அறிந்த உண்மை, ஆனால் ஜேரோப்பிய மக்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் இறைப்பற்று அற்றவர்களாக, மதநம்பிக்கை இல்லாதவர்களாக மாறிகிகொண்டு இருக்கிறார்கள். இவ்வாறானவர்களுக்கு கிறிஸ்தவின் செய்தி மீண்டும் அறிவிக்கப்பட வேண்டியதோர் தேவை நிலவுகிறது. எனவேதான் திருத்தந்தை தனது திருமத்தினில் துறப்பாக நீட்பின் பணி (Redemptoris Missio), இன்றைய உலகில் நற்செய்தி அறிவிப்பு (Evangelii Nunciandi), அசியாவுக்கான திருமடல் (Ecclesia in Asia) போன்றவற்றில் மீள்நற்செய்தி அறிவிப்புக்கான அழைப்பை விடுகிறார்.

புதிய நற்செய்தி அறிவிப்பு (New Evangelization)

மனிதன் விஞ்ஞானத்திலும், தொழில்நுட்பத்திலும் அதிகம் வளர்ச்சி கண்டுவிட்டான். தொலைக்காட்சி, சர்வதேச தொடர்பு வலைப்பின்னல், இலத்தீரனியல் கடிதம் (e-mail) என வளர்ச்சி அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. கால ஒட்டத்திற்கு ஏற்ப நற்செய்தியை கிடைக்கக்கூடிய ஊடகங்களைப் பயன்படுத்தி அந்தந்த மக்களுக்கு ஏற்றவாறு அறிவித்தலையே புதிய நற்செய்தி அறிவிப்பு குறித்து நிற்கின்றது. ஒரு சமூகத்திற்கு நற்செய்தி அறிவிக்கும்போது அனைத்து மக்களுக்கும் ஒரே நேரத்தில், ஒரே பாணியில் நற்செய்தி அறிவிக்கப்பட முடியாது. சமூகத்தின் ஓவ்வொர் பிரிவினர்க்கும் குறிப்பாக பெற்றோர், இளையோர், சிறுவர்கள் போன்றவர்களுக்கு அவர்களின் கொள்ளளவுக்கும், விருப்பு வெறுப்புகளுக்கும் ஏற்றவாறு நற்செய்தி அறிவித்தலை இது குறித்து நிற்கின்றது.

⁷ Walbert Buhlmann. The Church of the future; A Model for the year 2001, New York; Orbis Books, 1986, p.9.

⁸ Rene' Latourelle, ed., Dictionary of Fundamental Theology, New York: the Crossroad Publishing Company, 1994, p.287.

நற்செய்தி அறிவிப்பானது இலகுவான் காரியமல்ல. பல சவால்களை எதிரிகாள்ளவேண்டிய ஒரு பணியாகும். பின்நவீனத்துவ காலத்தின் சவால்களாக பின்வருவதனவற்றை அராயலாம்.

சவால்கள்

1. பொருள்முதல் வாதமும் நுகர்வுக் கலாசாரமும் (Materialism and Consumerism)

பின்நவீன காலத்தில் வாழும் மனிதர்கள் தமது நேரம் சக்தி அனைத்தையும் தீர்ட்டி உலகின் பொருட்களையும், சொத்துக்களையும் அள்ளிச் சேர்ப்பதிலே கருத்தாய் இருக்கிறார்கள். இயந்திரம் போன்ற உழைக்கிறார்கள். தமது உடல், உள், ஆண்ம நலனில் அக்கறை கொள்ளாது உலகப் பொருட்களின் பால் ஈர்க்கப்படுகின்றார்கள். இன்றைய மனிதனின் வாழ்க்கைச் செயற்பாடுகளில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் ஊடகங்களும் மக்களை இவ்வாறான நிலைக்கே அழைத்துச் செல்கின்றன. புதிது புதிதாகச் சுந்தத்கு வரும் பொருட்கள் மட்டில் அடிக்கடி அவை இல்லாத பட்சத்தில் வாழ்க்கை சிறுக்காது என்ற மாயையை ஊடகங்கள் வழங்குகின்றன. எனவே மனிதன் அப்பொருட்களை அதிக விலை கொடுத்து கொள்வனவு செய்ய வேண்டியவனாகின்றான்.

இவ்வாறான நிலையிலிருக்கும் மனிதனுக்கு எப்படி ஆண்ம நலனைப் பற்றி ஏழுத்துக்கூறலாம் என்ற ஐயப்பாடு எமக்கு உண்டு. எந்த ஊடகங்கள் இம்மனிதனை இத்தகைய மாயைக்குள் ஈர்க்கின்றனவோ அத்தகைய ஊடகங்களையே பயன்படுத்தி இவர்களுக்கு நற்செய்தி அறிவிக்கப்பட வேண்டிய தேவை உண்டு.

2. மதப்பற்று அருகிவருகின்றமை (Decreasing Religious Concern)

இன்று மதங்களின் பெயரால் பல அநியாயங்களும், போர்களும் உலகில் நடைபெறுகின்றன. தம்மை மதங்கள் என்று கூறிக்கொண்டு சுயலாபங்களிற்காக தமது மத நம்பிக்கைகளை விலைபேசுகின்ற மனிதர்களும் உள்ளர். கிறிஸ்தவர்களை ஏடுத்து ஆய்கின்ற போது நானும் பொழுதும் எத்தனையோ அழியிரம் அழியிரம் சிறிய சிறிய சபைகள் மழைக் காளான்கள் போன்ற உருவாகி வருவது கண்கூடு. இவைகள் போதிப்பது எதிரும் புதிருமான செய்திகளாக இருக்கின்றன. இதோ உலகம் முடியப்போகிறது எனக்கூறி நச்சுமருந்து உண்டு இறந்தவர்களும் உண்டு.

எனவே மக்கள் மத்தியில் மதங்கள் மட்டிலான நம்பிக்கை குறைந்து கொண்டு போகின்றது. இதற்கு மக்கள் முன்வைக்கும் காரணங்களும் கவனத்தில் ஏடுத்துக்

கொள்ளப்பட வேண்டும். இவ்வாறான நிலையில் நற்சிசய்தி அறிவித்தலானது நாம் எது அடிப்படையான கிறிஸ்தவ அழைத்தலை உணர்ந்து கிறிஸ்தவின் விருப்பத்தை நிறுவேற்றுகின்ற போது தான் வெற்றியளிக்கும். மதப்பற்று இல்லாதவர்களுக்கும் மதப்பற்று உள்ளவர்களுக்கும் இடையில் வேறுபாடு இருக்க வேண்டும். இதன் மூலம் மதப்பற்றில்லாதவர்கள் இறைவனை நாடிவரவேண்டும்.

3. ஜயப்பாட்டின் முதிக்கம்

நவீன்காலத்து சிந்தனையாளர்கள் 'இறைவன் இறந்து விட்டார்' என்ற மகா சுத்தப் பொய்யை பரப்பினார்கள். நீச்சே, சோப்பன்கவர் போன்ற சிந்தனையாளர்கள் இத்தகைய நிலைக்கு காரணமாணவர்கள். இவர்கள் போற்றியது 'சுயத்தை' ஆகும். அதனால் இன்று பின்நவீனத்தவு அறிஞர்கள் 'சுயத்தையும்' கைவிட்டுவிட்டார்கள். இவ்வாறு மனிதன் அனைத்து கருதுகோள்களையும் ஜயப்பட்டு, எல்லாவற்றிற்கும் வெளிப்புலன்களால் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய ஓர் தன்மையை எதிர்பார்க்கிறார்கள். பாரம்பரிய சிந்தனைகளையும், கோட்டபாடுகளையும் ஜயப்பாட்டிற்கு உட்படுத்தி அவற்றை அலட்சியம் செய்கின்ற போக்கு இக்காலத்தில் அதிகரித்துள்ளது.

கின்றைய
மனிதனின்
புரிந்துவளர்வு
சக்திக்கு
ஏற்றவாறு
நற்செய்தி
அறிவிக்கப்பட
வேண்டும்.

இந்நிலையானது நற்சிசய்தி அறிவிப்பில் பல குந்தகங்களை தோற்றுவித்துள்ளது. திருச்சபையானது காலம் காலமாக போற்றிவந்த கோட்டபாடுகளையும், கொள்கைத் திரட்டுகளையும் இன்றைய மனிதன் ஜயநோக்கி பல கேள்விக் கணைகளை தொடுக்கிறான். எனவே தனது மனச்சாட்சிக்கு திருப்தியான விடைகிடைக்காத பட்சத்தில் அவற்றை அலட்சியம் செய்கின்ற நிலைக்கு வர மனிதன் எத்தனீக்கின்றான். எனவே இன்றைய மனிதனின் புரிந்துணர்வு சக்திக்கு ஏற்றவாறு நற்செய்தி அறிவிக்கப்பட வேண்டும்.

4. குடும்ப அமைப்புச் சீரழிவு

(Disorder in Family Structure)

ஓரு சமூகத்தின் கருவாக திகழ்வது குடும்பமாகும். அடிப்படையான அறிவையும் பழக்கவழக்கங்களையும், விசுவாசத்தையும் இட்டி வளர்ப்பது குடும்பமாகும். எனவே தான் குடும்பம் ஓர் பல்கலைக்கழகம் என பெரியார் போற்றுவார். சிறந்த குடும்பத்தில் இருந்து சிறந்த மனிதர்கள் உருவாகின்றார்கள். அதனால் இன்று பலதாரப்பழக்கம்,

குடிவெறி, போதைப்பொருள் பாவனை, விபச்சாரம், மணமுறிவு போன்ற காரணங்களினால் குடும்பங்கள் சீர்குலைந்து போகின்றன. இவ்வாறு அமைப்பு மாறுகின்ற குடும்ப உறுப்பினர்கள் ஏதிலிகளாக, பொறுப்பற்ற வர்களாக, அன்பு அற்றவர்களாக உருவாகின்றார்கள். ஏன் மனிதத்தன்மை குறைந்தவர்களாக வன்முறையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் சமூகம் வளர்ந்து வருவதை நாம் காண்கின்றோம்.

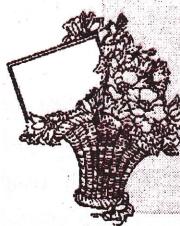
எனவே இவ்வாறானதொரு குழுமமைவில் நற் செய்தி அறிவித்தலானது பல சவால்களை ஏற்க வேண்டியிதான்றாகக் காணப்படுகிறது. மீனவுபட்ட குடும்பங்களின் அடித்தளத்திற்கு நாம் சென்று மீனவுகளை சீர்செய்து புனிதமான குடும்ப அமைப்புக்களை மீனவும் கட்டியமுப்படுதலே புதிய நற்செய்தி அறிவித்தல் பணியாக இருக்கும். குடும்பங்கள் மீனவும் குதுப்பொலிவு பெறுகையில் சமூகத்தில் கிறிஸ்தவ விழுமியங்கள் பெருகிப் பலன் தரும்.

குடும்பங்கள்
மீனவும்
குதுப்பொலிவு
பெறுகையில்
சமூகத்தில்
கிறிஸ்தவ
விழுமியங்கள்
பெருகிப்
பலன் தரும்.

முடிவாக

திருச்சபையின் இயல்பிலே இணைந்திட்ட நற்செய்தி அறிவித்தல் பணியானது இப் பின்நவீனத்துவ மனிதனுக்கு சென்றடைய வேண்டிய கட்டாயம் உண்டு. இக் கடமையானது எம் ஒவ்வொருவருக்கும் உரியதாகும். முன்னைய காலங்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட நற்செய்தி அறிவிப்பு முறைகள் தற்காலத்தில் முழுமையான வெற்றியை கொடுக்க மாட்டாது. எனவே தான் புதிய முறைகளில் நற்செய்தி அறிவிப்பு மேற்கொள்ளப்படவேண்டிய அவசியம் காணப்படுகிறது. இம் மனிதன் எது எது தனக்கு இன்றியமையாதது என தேடி அலைகின்றனரே அவற்றையே பயன்படுத்தி அவனுக்கு கிறிஸ்தவின் செய்தியைக் கொடுக்க வேண்டும்.

நாம் அனைவரும் எம்மை அதிகமாக
நற்செய்தி அறிவிப்புப் பணிக்கு
ஊர்ப்பணிக்க வேண்டியவர்களாக
இருக்கிறோம்

இறையியலாளர்

வெள்ளத்துமினி

இறையியலாளர்

15

அருட்சகோ. அ. மரியதாசன் குரூஸ்
(நொக்சன்)

St. Bede the Venerable (672-735)
வணக்கத்துக்குரிய புந்த பீட் (Bede)

வாழ்க்கை வரலாறு

இவர் புனித பவுலுக்கும் பேதுரு சந்தியாச மடத்திற்கும் அரூகில் உள்ள யரோ (Jarrow) எனும் இடத்தில் பிறந்தார். இது பிரித்தானியாவில் உள்ளது. பிறந்து சில நாட்களில் சந்தியாச மடத்தில் இவரும் ஓர் பகுதியாளர். இவர் தனது 19வயதில் தியாக்கேரணாக 691ம் அண்டு ஆயர் புனித ஜேன் (Beveryey ஆயர்) அவர்களால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு பின்பு 30 ஆவது வயதில் குருவாக அதே ஆயரால் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். புனித பீட் தனது 60 வயதில் 26ம் திகதி மே மாதம் 735ம் அண்டு புதன்கிழமை இறைவனடி சேர்ந்தார். இங்கிலாந்திலுள்ள சில இடங்களில் இவரின் திருவிழா மே மாதம் 26ம் திகதி புனித ஒஸ்ரினின் நினைவு நாளோடு கொண்டாடப்படுகின்றது. மேலும் சில இடங்களில் மே 27ல் உரோமை வேதசாட்சிகளின் நினைவு நாளோடு கொண்டாடப்படுகின்றது. இவர் யரோவில் உள்ள புனித பவுலின் ஆலயத்தினுள் அடக்கம் செய்யப்பட்டார். இரண்டாவது Aix-la-Chapelle சங்கமானது 836^{ஆம்} புனித பீட்டை “வணக்கத்துக்குரியவர் என்றும் புகழுக்குரிய மறைவல்லுனர்” என்றும் அழைத்தது.

பணிகள்

இவர் தனது சந்தியாச வாழ்க்கையில் சில வெளி இடத்தை சந்தித்தது கவிர மற்றை முழு வாழ் நாட்களையும் மடத்திலேயே செலவழித்தார். மடத்தில் இறைவார்த்தையை படிப்பதிலும் அதனை தனது வாழ்க்கையுடன் ஒப்பிட்டு பார்த்து எழுதுவதிலும் முழுமையாக ஈடுபட்டார். இவர் ஓர் சிறந்த கல்விமாணாகவும் ஆங்கில இலக்கியத்தற்குமில் பெரும் பணியாற்றினார். இவரின் செயற்பாடுகள் ஆங்கில இலக்கிய

வளர்ச்சியில் பெறும் பங்கிக்குத்தன்றார். இவருடைய எழுத்துக்கள் கூடுதலாக அவருடைய காலத்தில் காணப்பட்ட படிப்பினைகளை சுருக்கமாக எழுதுவதாகும். மேலும் வேதாகமத்தின் முதல் ஜந்து நால்கள் பற்றியும் வேதாகமத்தில் காணப்படுகின்ற வேறு பல புத்தகங்களைப் பற்றியும், விஞ்ஞான, இறையியல் சம்பந்தமான புத்தகங்களைப் பற்றியும், வரலாறு மற்றும் சுயசரிதை சம்பந்தமான புத்தகங்களைப் பற்றியும் வர்ணனைகள் பல எழுதினார். இவருடைய எழுத்துக்களில் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றதான் “Historia Ecclesiastica” (திருச்சபையின் வரலாறு), அதில் ஆங்கில திருச்சபையும், அதில் காணப்படும் மக்களையும் பற்றியதும் அதும். இவர் குருத்துவ நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்ட பின்பு புத்தகங்களை எழுதுவதிலும் வெளியிடுவதிலும் அந்வமாய் இருந்தார். இவர் தனக்கிண ஓர் கல்வி நிலையத்தை அரூம்பித்து அதில் மிகவும் திறமைவாய்ந்த மறைவுல்லுனர்கள், அறிவுரை வழங்குபவர்கள் மற்றும் அவருடன் பயணம் செய்யும் நண்பர்கள் என்று 600க்கு மேற்பட்டவர்களை தன்னகத்தே கொண்டிருந்தார். இவர் வேதாகமத்தை முழுமையாக வரசித்து தியானிப் பதும், ஒழங்குமுறையான வாழ்க்கைமுறையை அன்றாடம் கடைப்பிடிப்பதும், ஆலயத்தில் நாளாந்த பாடல்களை கவனிப்பதும் இவரின் கற்றலுக்கும் கற்பித்தலுக்கும், நால்களை எழுதுவதற்கும் துணை புறிந்தன. இவர் தனக்காகவும், மற்றவர்களுக்காகவும், திருச்சபையின் வணக்கத்துக்குரிய தந்தையவர்கள் எழுதிய புத்தகங்களை தீர்ட்டி தொகுத்து அதற்கு புதிய கருத்துக்களைச் சேர்த்து வர்ணனைகளை எழுதினார்.

இவர் 45 வித்தியாசமான பகுதிகளை உள்ளடக்கிய புத்தகங்களை ஒருவாக்கினார். அதில் 35 புத்தகங்கள் பலவேறு வகைகளாக பிரிக்கப்பட்டன அதனால் வேதாகமத்தின் பழைய, புதிய ஏற்பாடுகள் பற்றிய வர்ணனைகளையும் உள்ளடங்கும். இதன்பிறகும் பலவேறு புத்தகங்களை எழுதினார். எல்லா வகையான விஞ்ஞான மற்றும் இலக்கிய பிரிவுகள் இவரின் அத்கங்களுள் அடங்குகின்றன. அவையாவன - இயற்கை மெய்யியல், அரிசில்ராட்டிலின் மெய்யியல் தத்துவக் கொர்க்கைகள், வான சாஸ்திரவியல், எண்களைப்பற்றிய கலை (கணக்கீடு), நாட்குறிப்புக்கள், இலக்கணம், திருச்சபையின் வரலாறு மற்றும் புனிதர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு என்பனவாகும். இவரின் வரலாற்று நால்களில் இவரின் அத்கங்களாக புனித ஓஸ்ரின், புனித அம்பேரோஸ், புனித ஜெரேஷ், புனித பசில் மற்றும் பல திருச்சபையின் தந்தையர்களைப் பற்றி எழுதிய வர்ணனைக்கட்டுரைகள் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன. இவருடைய கவிதைகளாக புனித குத்தெற்றப்பற்றி எழுதியதும் (St. Cuthbert) வேறு பல ஒருவாக்கங்களும் இவர் சிறந்தகவிஞர் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன. இவர் எழுத்துத் துறையில் அற்றிய பணி ஓர் உலகளாவிய நால்நிலையமே காணப்படுவது போல் இருக்கின்றது.

Fuller வணக்கத்துக்குரிய புனித பீட்டைப்பற்றி (St. Bede the Venerable) “இவர் கூடுதலாக வேதாகமத்தை அரூய்ந்து அறிந்துள்ளார். திருப்பாடல்களையும்

புதிய ஏற்பாட்டையும் அங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். இவைகள் வாழும் சமுதாயத்திற்கு ஒன்றுட்டுவையாக அமைகின்றன” என்கிறார். இவரின் அக்கங்களில் அழகான உரைநடை (பேசுத் திறன்) தன்மை ஏழ்த்துக்களுக்கு அப்பறணமாக அமைகின்றன.

இவரின் பணி அர்வத்தை இறக்கும் தருவாயில் கூட, அவரின் சீடர்களின் கேள்விகளுக்கு பதில் கூறிய நிலையில் இருந்து அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இவர் தனது பணியை பல்முறையில் அற்றவதற்கு இவரின் படிப்பல்ல மாறாக இவரிடம் காணப்பட்ட தெளிவு, நேரமை, பயருமையற்ற நிலை, உண்மையான தெய்வபக்தி, இதயத்தின் நேரமை, அன்புள்ளம், உண்மையை அறிவதில் கொண்டுள்ள அசைக்கமுடியாத அர்வம், அன்பு என்பனவாகும்.

முடிவுரை

வணக்கத்துக்குரிய புனித பீட (Bede) இவர் ஓர் கல்விமாணாகவும், அங்கில வரலாற்றின் தந்தையாகவும், திருச்சபையின் அங்கில தந்தையாகவும் கணிக்கப்பட்டார். இவர் தனது கடமைகளை செய்வதில் கீழ்ப்படிவும், மகிழ்ச்சியும், கணங்காத்தன்மையும் கொண்டவராக காணப்பட்டார். Boniface கூறுகிறார் “புனித பீட அங்கிலத் திருச்சபையின் விளக்கு (St. Bede is the lamp of English)”. Dom Mabillon சொல்கிறார் “இலக்கியத்துறையில் எந்தப் பகுதியையும், வேறுவிதமான படிப்பினைகளை கற்றிரவுதில் யாராவது தங்களை முழுமையாக ஈடுபடுத்தினாலும் அது புனித பீட்டின் அழைஞ ஈடுபடுத்தவுக்கு ஈடாகாது”. Camden சொல்கிறார், “புனித பீட தனிமையாக ஒன்றிரும் வெளிச்சமாவார்”. புனித பீட இறகும் தருவாயில் கூட இறைவனில் அவர் கொண்டுள்ள அழைஞ விசுவாசம் அவர் கூறிய வார்த்தைகளில் இருந்து தெரிகின்றது. அவர் கூறிய வார்த்தைகள், “பிதாவுக்கும், சுதாவுக்கும், தாயாவுக்கும் மகினமை உண்டாவதாக என்பதாகும். இவர் உயிருடன் இருக்கும் பொழுதும் ஒரு வினாடி கூட இறைவனுக்கு நன்றியும், புகழ்ச்சியும் கூறுவதை நிற்கத்தவில்லை. இதன்மூலம் இவர் இறைவன் மேல் கொண்டிருந்த அசைக்க முடியாத அழைஞ அன்பு, பணிஅர்வம், கீழ்ப்படிவு, இறை அறுபவம் என்பன வெளிப்படுகின்றன. Alcuin (மறைவல்லுனர்) கூறுகிறார் “புனித பீட்டின் புனிதத் தன்மையானது வரின் இறப்பின் பின்பு விண்ணத்தில் இருந்து வெளிப்பட்ட குரலில் இருந்தும், மேலும் இவர் பாவித்த பாத்திரத்தை (Relics) தொட்ட ஓர் நோயாளி காய்ச்சலில் இருந்து குணமடைந்ததிலிருந்தும் தெளிவாகின்றது.”

எனவே இப்படி ஓர் புனிதர் (புனித பீட) அங்கில தந்தையாகவும், மறைவல்லுனராகவும், எது திருச்சபைக்கும் இறைவன் கொடையாக அளித்ததை நினைத்து பெருமிதமும் மகிழ்ச்சியும் கொள்ள வேண்டும்.

Synopsis

The Missionary methods of St. Francis Xavier

After listening to the preaching of St. Ignatius , Francis Xavier realised the vanity of this world and dedicated himself fully to the serving of the Gospel. His soul was moving with a zeal so great and so effective that it attracted the people to the Christian faith.

Francis Xavier, the professor of the Paris university, was sent as a missionary with the peddlers to spread the Good News. In various ways Francis Xavier transformed and emboldened the people who had led a vagrant life without any fragrance. He didn't consider much of himself rather he was convinced in propagating the faith to the people. For this reason his life-style became very simple and he spread the life of Christ to all by his way of living.

From his every gesticulation we could realise that he was very sober, maverick and he had the sense of fervent love for the Church . He worked immensely for the growth of the church. Until the ends of the earth his proclamation was heard.

He made contact with the major religions and cultures known in those times. He was a seal missionary filled with love for Christ and the Church. In order to proclaim the good news to the ends of the earth he faced lots of trials tribulations and challenges. He accepted all these hardships for Christ and he sailed over all the seas of the orient to spread the name of Jesus.

Burning with missionary zeal St. Francis Xavier experienced the divine providence of Christ in various ways. He served whole heartedly using various means and ways according to the situations of that time to spread the Gospel and worked until his death in the service of the Gospel. He is now honoured as the principal patron of the work of the propagation of the faith.

Bro. E. Edwinathan

Evangelization in Asia

“Go out to the whole world and proclaim the good news to all creation. The one who believes and is Baptized will be saved.....”(Mt 28:19-20; Mk 16:15-16)

This is the missionary mandate given by Jesus to his disciples before he ascended into heaven. The second Vatican Council allocates the document ‘Ad Gentes (Decree on the church’s missionary activity) To make the people of God realize the importance of this mission.

The church on earth by its very nature is mission (AG2). Unless, the church does its mission it loses its existence. Therefore it is the duty of all Christians to preach the good news.

Our Holy Father Pope, John Paul II in his encyclical ‘Redemptoris Missio’ enumerates the urgent need of missionary activity in the world today. The Mission of Christ the Redeemer, which is entrusted to the church, is still very far from completion.

When we speak of Evangelization in the Asian Context, we cannot but give special attention to the area of poverty, multi Religion and culture. The starting point of mission theology in the Asian Context is the present day situation. Therefore without inculcation and inter religious dialogue, Evangelization will not be possible in the Countries like India and Sri

Lanka where all the religions and multi culture are inter mingled. So our Churches should be suffering Churches because our context and the reality of poverty demand that our Churches should participate in the life struggles and sufferings of our people. The New Testament reminds that our Asian Church has to suffer on account of her prophetic voice on behalf of the poor. The sufferings experienced by the Church become the witness to Christ and the proclamation of the Gospel.

Bro. S. Nevins Peries

Missionary Activities in Sri Lanka - A Historical Look -

“ Go therefore and make disciples of all nations baptizing them in the name of the father and of the son and of the holy spirit...” (Mt 28 :19)

Giving this missionary mandate Christ sent his disciples. As Jesus himself found challenges so the apostles also faced a lot of challenges and yet they were firm in their mission.

About the mission in Ceylon, there are evidence in the historical books to say that there had been mission in Ceylon during the apostle's period especially by St. Thomas and by the eunuch baptized by Philip (acts 8: 38). But they just remain as stories. The massive crowd that embraced Christianity in Ceylon was in the Portuguese period. During this period Ceylon was devided into three kingdoms and the mission started in kotte. Though the initial stage was successful in the course of the time there were great obstacles. In the meantime sangillian, the king of the Jaffna kingdom was also against this mission done in Mannar and in 1544 ordered the murder of all those who embraced Christianity. This brutal murder became the seed for the flourishing of the catholic faith in Mannar.

During the Dutch period they confiscated the catholic churches and destroyed the statues and forced the catholics to embrace Dutch Reformed

church. Having heard this miserable situation of the Catholics in Ceylon Fr. Joseph vaz decided and managed to arrive here amidst risks in disguise, searched for Catholics as he was going around begging.

His visit to Ceylon gave a new impetus to all the Catholics who had been without a priest for 30 years.

“Woe to me if I do not preach the Good News of Christ”. This Pauline yearning energizes the missionary activities at present. But the fundamentalist sects have become a real and great challenge to the mission of the church. Yet Christianity is used to these challenges and persecutions from the very beginning of the church. Holy Father John Paul II says, “ As the cross was rooted in Europe in the first thousand years, in America and Africa in the second thousand years, so it will be in Asia where there will be more harvest in the third thousand years”.

According to the Holy Father we all must work for it and as long as the missionary mandate lasts there will be challenges and persecution for Christianity.

Therefore having known all these, the Christians in Sri Lanka must be ready to face the challenges against the catholic faith.

Mr. Ranganayagam

Proclamation of the word of God in the old testament

In the history of the O.T. God conveyed his message to his chosen people through various persons. The powerful word of God was received by the people in different forms such as warnings, commandments etc. In fact, the Word of God was proclaimed by the prophets. The term prophet was derived from the Hebrew word ‘Nabi’ which meant as ‘the one who speaks for God’, ‘mouth of God’ and ‘instrument of God’. Therefore it is a clear fact that the prophets are the people who were called by God to proclaim

the Word of God. Prophets after receiving the Word from God, intervened in the life of Israel, strengthened them and stressed their morality. The content of the proclamation of the prophets consisted of

- 1) Monotheism
- ii) Social justice
- iii) Morality
- iv) Liturgy.

And to be amazed that their word and life went hand in hand, as a result, their word carried more weight. The themes of the prophets who preached to the chosen people are namely

- 1) Covenantal relationship between God and man
- ii) God and justice
- iii) Social justice and morality
- iv) Liturgy and life of the people

As a conclusion, we can say that the message of God was given to the chosen people in various occasions to prune their life to be holy. When we read the prophecy of the prophets, we too must understand and assimilate the real meaning of the word by having the back ground of the prophets who preached the Word of God.

Bro. P. Vimal omi

Evangelization in Post Modernism – the challenges

History, in a broad sense, can be divided into four periods: ancient, mediaeval, modern and post modern. At present we are in the post modern world. It persuades us to doubt everything. It puts aside all the traditional values and depicts them as useless. In it's perspective certain concepts that were at the surface, have taken a preminent place.

The mandate to evangelization is given by Christ Himself (Mt 28:19-20). In the past missionary activity was directed because of the fear that the souls may go to hell but at present it is motivated because of the love of God. Re-evangelization, second evangelization, new evangelization are synonyms, even though, we can find slight differences among the concepts.

The new reality of materialism and consumerism become a scandal to evangelization. Nowadays people are after money and worldly things not after spiritual values. Therefore, religiosity goes down. Most of the families are not in order. Many divorces, struggles and problems are going on within family life. It is one of the blocks for evangelization. Post modern man doubts everything. It paves the way, even goes to the extent, of doubting fundamental beliefs and dogmas.

What is important is that we have to preach the good news by using the modern sophisticated tools such as T.V., internet, etc. because man has become a slave to these tools. Thus the primary goal should be to restore the faith in God.

Bro. F.T. Judethas

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி இல. 15

1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36

அனுப்புவான் பெயர்:

வீளாசம்:

இடமிருந்து வஸம்

- 1) நற்செய்தி அறிவிக்க வேண்டிய இடம் (6)
- 7) யோசவ்வாஸ் அடிகள் அனுமதி அளித்த இந்து சம்பிரதாய மறைகளில் ஒன்று குழம்பியுள்ளது (5)
- 13) அவரது ஒவ்வொரு செயற்பாட்டிலும் தூரநோக்கு இலட்சியம், எதிர்கால திருச்சபை என்பன இவ்வாறு தென்பட்டது (6). (வலமிருந்து இடமாயுள்ளது)
- 25) சமையலுக்கு பயன்படும் (3)
- 32) குடும்பந்தான் ஒவ்வொரு இதற்கும் தேவையான சமூக நற்பண்பு களின் முதல் பள்ளியாகும் (5) (வலமிருந்து இடமாயுள்ளது)

மௌலிகூருந்து கீழ்

- 1) நற்செய்தி அறிவிப்பு பணியை செய்வதற்கான தடைகள் இந்த ரீதியில் கிளம்பியுள்ளது. (6)
- 5) பூழி (5)
- 6) இறையரசின் மதிப்பீடுகளில் ஒன்று தலைகீழாயுள்ளது (6)
- 14) எமது நாட்டின் அரசியல் நிலை யோசவ்வாஸ் அடிகளின் வாழ்வில் இதனை ஏற்படுத்தியது (4)
- 16) இதனையும் ஏற்படுத்தியது (4) குழம்பியுள்ளது
- 15) ஒரு தானியம் (3)

விடைகளில் அனேகமானவை மார்ச் 2004 இதழில் உள்ளன விடை எத்தனை எழுத்துக்களால் ஆனது என்பதை அடைப்புக்குறிக்குள் உள்ள எண் குறிக்கும். விடைகள் வந்து சேரவேண்டிய இறுதி நாள் ஆகஸ்ட் மாதம் 30ம் திங்கதி 2004. உங்கள் நண்பர்களுக்கும் இப்போட்டியை அறிமுகப்படுத்துங்கள்.

சுறுக்கிகழுத்து போட்டி இல. 15

இறையியல் கோலங்கள்

புஷ்டி சீவரியார் சுறுத்துவக் கல்லூரி

கொழும்புத்துறை,

யாழ்ப்பாணம்.

சுறுக்கெழுத்துப் போட்டி இல. 14

சரியான விடைகளும் முடிவுகளும்

கூடமுந்து வலம்

மேலிருந்து கீழ்

1. திருத்தந்தை	1. திருத்தாதர்
6. இன்பம்	2. பேதுரு
7. தவறுகள்	3. இத்தாலி
9.அருளாளர் (6 எழுத்துக்கள்
என வந்த தவறுக்காக
வருந்துகிறோம்)	5. வாழும் புளிதை
	8. கரு

பரிசு பெறுவோர்

- 1ம் பரிசு: தேவ ஜெனோவா சகாயநேசனி, தி.கு. மடம் , பாழையூர்.
 2ம் பரிசு: எ. லூயாமின் கொண்சோகா, சக்கோட்டை
 3ம் பரிசு: பி.எஸ். சங்கர், ஞானப்பிரகாசர் வீதி,மல்வம் உடுவில்.

பாராட்டுப் பெறுவோர்

து. டெனி, க.மேரி அருள்மதி மல்வம், மார்சல்லோபியோ இளவாலை, யா. நித்தியா கிளிநோச்சி, ஜெனிக்கா யேகராஜா அச்சுவேலி.

இறையியல் கோலங்கள்

தமிழ் இறையியல் காலாண்டு இதழ்

மூன்று சந்தா உள்நாடு (அஞ்சல் செலவு உட்பட) ரூபா 100/=

வெளிநாடு (அஞ்சல் செலவு உட்பட) U.S \$ 10

Euro 8

தனிப் பிரதி 25/=

தொடர்த்துகாள்கள்:

இறையியல் கோலங்கள்
புத்த சவேர்யார் குருத்துவக்கல்லூர்
கொழும்புத்துறை
யாழ்ப்பானம்

தொலைபேசி: 021 222 2482

IRAI IYAL KOLANGAL

A Tamil Theological Quarterly

Annual Subscription: Local (Incl. postage) Rs 100/=

Foreign (Incl. postage) US \$ 10

Euro 8

Single copy Rs 25/=

Correspondence to:
Irai iyal Kolangal
St. Francis Xavier's Seminary
Columbuthurai
Jaffna
Sri Lanka

Tel: 021 222 2482